

Jonas Hambræus

Institutio Hebraica Compendiosa

[S.l.]: Rostochi[i]: Preip de Søegaard: Ferberus, 1618

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728901927>

Druck Freier Zugang

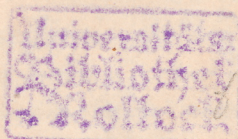

W. v. K.

C_{Tc}-17/4

26. 12° 8

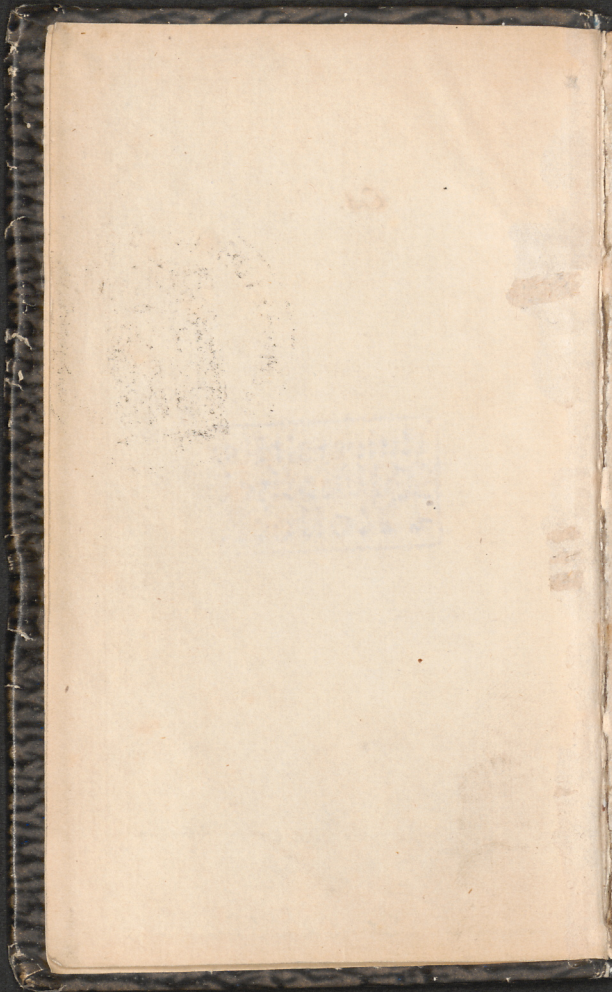
Cat.

Hambroens

26. 522670

INSTITUTIO
HEBRAICA
COMPENDIOSA,

Quam
וְהִלְכִיתִּי

Consensu Amplissimi Collegij Philo-
sophici in celeberrima Academia Ro-
stochiensi

*Ex probatissimis Authoribus e-
ruit, & humanissimis juxtaq; literis &
moribus cultissimis Philohebraeum monstra-
tam exhibuit.*

M. JONAS HAMBRAEUS
HELSEINGUS SVECUS
SS. Theologiae stud.

Horis & loco consueti.

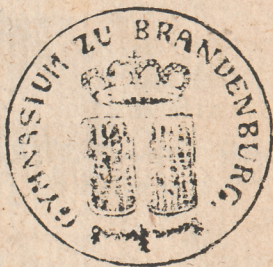
ROSTOCHI

Impensis Ivari Preip de Sægegaard Nob. Dñi
Typis Augustini Ferberi

Anno M. DC. XVIII.

Universitäts
bibliothek
Rostock

1959. 475.

SERENISSIMIS PRINCIPIBUS
ET DOMINIS.

**D N. G U S T A
V O A D O L P H O,**
Svecorum, Gothorum, Wan-
dalorumq; Regi potentissimo,
Magno Principi Finlandiæ,
Duci Esthoniæ ac Careliæ,
Domino Ingridiæ, &c.

E T

**D N. C A R O L O
P H I L I P P O,**
Svecorum, Gothorum, Wandalorumq;
Principi Hæreditario, Duci Suderman-
niæ, Nericiæ & Wermelandiæ, &c.

F R A T R I B U S ger-
manis.

Dominis suis Clementissimis.

*Felicitatem & salutem perennem
מיהורא א' Jeshovg S.
1700.*

Serenissimi Principes, Domini
Clementissimi, cum superio-
ri an-

ri anno in Patriam, ex Germania redire in animo haberem, causa fuit non una nec levis, quæ ad hoc usq; tempus quasi manu injecta me retineret & ab itinere proposito revocaret. Ejus ratio ut & mihi constaret, & alijs reddi posset, Hebræas potissimum literas in manus sumsi & in cultu earum illud transmittendum duxi, quod & studiorum meorum rationes & aliorum utilitates postulare videbantur. Hinc Institutio illa Hebraica mihi nata est, honestissimorum & doctissimorū aliquot Studiosorum adolescētum usui quidem destinata, sed ut spero, alijs etiam sui commoditatem probatura. Hunc ingenioli mei foetum in Serenis. V. *re* C. *is* finum, Serenissimi & Celsissimi Principes, Domini Clementissimi, cu.

mi, cupio depositū, nō quod o-
 peras has tam celso & verè au-
 gusto p̄trociniō dignas judi-
 cem; sed quod & materiæ, cui
 explicandæ hæc Institutio in-
 servit, dignitas, & offerentis te-
 nuissima facultas tantos exo-
 ptare videretur patronos, illa
 n. materia videlicet uti Jehovæ
 dicta & facta Hebraico Idioma-
 te consignata ceu sacros & di-
 vinos thesauros offert; ita &
 hoc nomine augustis *V. tris*
 præfidijs, Serenissimi & Celsis-
 simi principes, sacra hæc mate-
 ria digna fuit visa; ut sacram,
 in qua reclinaret, inveniret An-
 choram. Me offerentem nullum
 εὐεργέτην alium hæc chartâ meâ
 quærere decuit, quam Sereniss.
 Celsitud. *V. ras*, ut debitam me-
 am subjectionem Serenissimis
V. ris Cels. bus, hoc modo pro-
 barem.

A 3

Acci-

Accipite igitur Serenissimi &
Celsissimi principes, has pagi-
nas meas Clementissimo vultu
quo longè lateq; diffusus Cels.
nus V. re verè illustris favorin-
Musas & Musarum cultores ab-
jectissimis meis operis clemen-
ter affulgeat, meq; ad majora in
sacra literatura tentanda com-
pellat. Deus Opt. Max. Sereniss.
Cels. nes V. ras in felici incolumi-
tate & incolumi felicitate pe-
rennare faciat precor. Dabam
Rostochl ex Musæo Prid. Cal.
Sept, Anno *κερασσογονίας* 1618.

*Sereniss. VV. Celsitud.
subjectissimè colens*

Jonas Hambræus
Helsingus
SS. Theologiæ stud.

Joh.

JOHANNES HUS-
WEDELIUS Phil.

mor. Prof. publ. & p. t.

Decanus

Lectori amico sal.

Magno labore, multisq; vigilijs
constitit majoribus nostris, su-
periori seculo doctis viris, quam de

Judaei divino consilio subservirent.
Hi quidem sua linguae thesauris cum
instar Hesperij Draconis incubarent,
nec alijs eã, ut canes in praesepi, fru-
endam concederent; hospitij tandem
& consuetudinis occasione secretum,
licet non absq; invidia, prodiderunt,
& sinistra porrexerunt, quod à majo-
ribus nostris non sola dextra, sed ipsis
ambabus arreptum, castè & purè ha-
bitum, excultè & eleganter felici-

Alpes etiam nonnulla ejus felicitatis
parte nostram Germaniam sic respe-
xit, ut Reuchlini, Erasmi, Cæsarij,
alii sexcenti exstiterint, quorum a-
rumnis, quas illi plusquam Herculeas
lucubrâdo exhausere, literarum lux
reducta & accensa, artes renata, in-
genia exculta & ad meliorem fru-
gem capiendam preparata sunt, e-
âq; illi hereditatem nobis posteris suis
cernendam reliquerunt. Sed quid
fit? Tantalus πῖνον ἔσθαι
κατὰ πῖνον πῖνον κατὰ πῖνον
κατὰ πῖνον
πῖνον κατὰ πῖνον
κατὰ πῖνον
Nos cum linguarum excultu non
artes tantum humaniores & omnem
Philophiam suo in vultu & ornatu
obviam habeamus & complecti pos-
simus; sed ipsam quoq; Dei colendi
scientiam; pro agroti & fastidiosi
stomachi ingenio ad res bonas nause-
amus, & cum frugum copia in
mundo sit, quercum, redire malu-
mus. Quid igitur, præter ingrati-
tudinem

dinem nostram & inscitiam incusa-
bimus, si cum vicinis nostris, quam
apud nos, morari malit vera ac so-
lida eruditio? Quod ne fiat, etiam
atq; etiam cauto opus est. Veniunt
enim ex remotis locis & penè alio so-
le calentibus, quasi ad mercatum ho-
mines industrij, & quas nobis sorde-
re vident, linguas & artes, erumna-
bili labore quasi presenti precio sibi
comparant, atq; ita in patriam lin-
guis instructi, mo^{do} is ornati, nescio
quam nobis rege^{re}cia, nugas tinnulas
& canoras relinquentes revertun-
tur. Testem appello, M. JONAM
HAMBEIUM Svecū qui tot jam an-
nos patria carens in Germania pere-
grinatur: quid in ea sibi quærit?
quid venatur? quid captat? Indi-
cant hoc, ipso etiã tacēte, quos in pa-
triã, eruditionis ac virtutis sue præ-
cones & quasi anteambulones libellos
præmittit. Vel unicus iste quem in
grati-

gratiam & usum suorum audito-
rum conscripsit, & cum facultatis
nostræ consensu edidit, quam elegan-
ter, quam dextrè docet, quod non nisi
magna diligentia didicit! Ut enim,
oves apud pastorem non gloriantur,
quantum comederint, biberintve,
sed lacte, carne, lana id testantur: ita
quod sua eū prohibet, modestia, id ni-
hilominus quilibet ex hoc & alijs e-
jus officina ac moneta libellis depre-
hendit, ac deinceps ni fallor, eo ma-
gis deprehensurus est. Collocant enim
artes liberales hanc quasi præ fori-
bus nutricem Grammaticam, ne cui
ad mysteriorum nectar vel ambrosi-
am accessus pateat, qui non antè hoc
lacte imbutus & initiatus sit. Quare
ergò qui vel obiter salutant, vel pla-
nè negligunt, graviolem quam insci-
tie pœnam luere non possunt, cum au-
dario ludibrij, quod omnibus erudi-
tis debent. Idq̄, cum in cateris linguis
quotr

quotidiè fieri videmus: tum in hac
sancta eo frequentius visuri essemus,
nisi pauci quidam, quorum, honoris
ergò, memorandi, nisi ipsi nollent,
magna mihi esset copia, calamitatem
istam voce & exemplo, quantum pos-
sunt, prohiberent, & ut diu prohibe-
ant, opto. Neq̄ enim aliter possum
quin cū illis faciam, qui ruinam rei
literariae predicunt, nisi linguarum
solo fundetur, earum cultu foveatur,
praesidio muniatur, comitatu deniq̄
propagetur. εἰ δὲ τις ἀλλως λέγει, βακχυ-
λιδω κατὰ πλατεία κέλευθος. Te me-
cum sentire doctissime Dn. M. Jo-
na Hambræe, & hic libello indicat,
& ut hujus tuæ sententiæ plura edas
indicia, futurum spero. Quam
enim Argonautæ videbant viri de m
immunemq̄ senectæ Phæidos in ripa
stantem, juvenesq̄ vocantem Glo-
riam; eandem tibi honestissimo
quodam igne pedus perurere non du-
bito:

dubito : Nec tamen hanc solam, sed
multo magis publici boni, in patria
præcipuè, promovendi studium inde-
fessum. Quod uti sedulo & gna-
viter sectatus es hæctenus: ita dein-
ceps quoq; sectaberis, & hac ei potis-
simum ratione degeniera, quæ à
quolibet sua debentur, honestissima
persolves, minimeq; degenerem ei ci-
vem præstabis. Rostochij add.
X. Kal. Sept. Anno MDCCXIII.

Dn. M.

D N. M. J O N Æ
HAMB R Æ O H E L S I N G O,
*Grammaticam Hebræam mi-
ro compendio eden-
ti.*

Monstrarunt alij belli
Fulgentib9 armis
Quid tua gens possit, creperæ
in certamine pugnae,
Quando infestæ acies se Mar-
te & morte fatigant:
SWECIGENÆ gentis non ultima
gloria JONA-
Quid possit tua gens ostendis
pace, togâq;
Artibus & linguis, vitæ melio-
ribus armis.

Non

Non minor unde tuæ Patriæ
olim gloria surget.
Vive, Vale, & quod agis, por-
ro HOC AGE, & acriter urge.

Convictori meo carissimo

EILHARDVS LYBINVS,

Præstantissimo Dn. M. JONÆ
HAMERÆO, Institutiones He-
brææ linguæ edenti.

JAm Solymæ linguam, &
Phœnicis sibila apella
Extremos inter Lenonas, in-
terq; Chadenos
Insolito accipiunt Sevonis cul-
mina hiatu:
Jam

Jam quoq̄, Trinacrij docuit
quas fontis amore
Absconso volucris puer urina-
rier alveo,
Eliacas imitatus aquas Jorda-
nius amnis
Daucionum plangit bifido fe-
ra littora cornu.
Non intellectis ripæ sonuere
susurris
Jam pridem, ac raucos pepulere
in murmura fluctus;
Donec ab inuiso cives errore
vocos
HAMBÆUS, mentis genio atq̄
interprete pennâ
Instrueret, Sanctæ instillans
precepta loquelæ.
Et nunc Judæos gemitus, recu-
titaq̄ plebis Ver-

*Verba sonans: sed mox natalis
flumine lingua
Christicolas patrijs irroraturus
in oris.*

suo convictori lub. f.

Joh. Laurenbergius.

Poëseos Prof.

TE placidis Arete nascentem
vidit in ulnis
H A M A R Æ E, hac est meta tui
scopus atq; laboris,
Ut colere, excolere usq; que-
at studiosa juvenus
Artes & linguas, Dæmon sua
scandala quò non
Doctrinæ inferere, & rixarum
promere causas
In Sueonum Regnum con-
stantùm fortè deinceps
Possit

Possit, & ut veri cultrix Eccle-
sia verbi

Cantica grata Deo module-
tur pectore puro.

Ergò Patrocinio Rex Chri-
ste tuere benigno,

Inclyte tu quoq; Rex Gu-

STAVE, Ô gentis ADOLPHE

Lumen, honos *Sueonum*, ve-
ræ flos aureæ vitæ,

HAMBRAÛ, HEBIAÛ, GRÆCÛQ;

SYRUMQ; LATINUMQ;

Accipe clementer, tibi non
obscura paternæ

Adsunt semina, Majestas, in-
dustria solers,

Inq; Deum pietas, tute exor-
nare relictas

Munerib. gaudes hac tempe-
state, Camœnas Hinc

Hinc Scythicos arcus, & tela
Typhoëa vincis,
Hactenus & gaudes diverso
Ex hoste trophæis.
Hinc jam per ripas tua Regia
nomina, fontes,
Per montesq; tonant præ-
gnantes divite venâ,
Immò stelligeri tangunt la-
quearia cæli.
Enutrire pias Heroibus ære
Camœnas
Expedit, & Christus cum fœ-
nore cuncta repensat.
Augeat Imperium Regis Deo,
augeat annos,
Et dona *HAMBRAË* bona ad-
augeat, ampliet, ornet.
Vivat jò REX vivat jò *Celsis-*
simus, almi Et

Et fasces Regni, CAROLO
cum fratre PHILIPPO
Gestet, quem nuper lætans
ALEMANNIA vidit,
Vidit & excepit populosi-
urbs clara ROSETI,
Utq; queat Matrem, Regemq;
revisere salvus,
Rexq; soli atq; soli hunc dedu-
cat ad ardua tempe
Telluris patriæ, devotâ men-
te precatur.

Cōprime nimbosos, quare
Æole, cōprime ventos,
Non noceant imbres, pluvijis
mora nulla paretur,
Dirigat incoëptum cursum
pia cura I E H O V Æ.

O fortunatum juvenem, ve-
rèq; beatum, Est

Est innata cui, vis confirman-
da disertis
Musarum inventis, est Expe-
rientia rerum
Inquirenda cui, diversâ in se-
de locorum,
Undè olim sapiens meritis sa-
pientibus orbem
Exornet patrium, doctis & le-
gibus, æquas
Reginâ sub Iustitiâ modere-
tur habenas!

*Johannes Posselius,
Græcæ linguæ in A-
cademiâ Patriâ Ro-
stochiensi Professor,
domestico suo amicis-
simo F.*

Præstan-

Præstantissimo viro Dno. M. JO-
NÆ HAMB RÆO Hebrææ
lingua institutiones
edenti.

UT struit ille ædes frustra, qui
cingere tardat
Tecta basi; linguas frustra sic discet, &
artes,

Qui præcepta prius non imbibit, illa
etenim fant.

Firma basis, sine qua vel inutilis aut
ferè nulla

Cognitio est. Ergo laudemq; decusq;
mereris

JONA, qui inconcussa struis fundami-
na linguæ

Hebrææ. Hinc tua se varias extendet
in oras

Fama, tuum hinc meritò celebrabit fe-
ra laborem

Posteritas. sic perge, & eris post fata
superstes.

gratulatur ex animo sincero

M. Johannes Eschenburgius
Lub, Sax.

Nomi

Nomina Exercentium
in hac Institutione
Hebraica

Juanus Preip de Sægaard,
Nob. Dan.

Arnoldus Stolterfotus Lubec. Phil.
lofoph. Cand.

Sveno Christophori Brunius Sveo—
Vermelandus Phil. Cand.

Andreas Jacobæus Lintrupius Dan.
Phil. Cand.

Nicolaus Laurent. Schavenius,
Dan. Phil. Cand.

Jacobus Costerus Lubec. Phil. Cand.
Michael Schönius Bützoviensis

Philosoph. Cand.

Christophorus Varenhorst Lubec.
Philosoph. Cand.

Laurentius Jacobæus Abele Holsatius,
Philosoph. Cand.

Johannes Bischoff / Rostochienfis
Philosoph. Cand.

Tyche

Tycho Abeli Hagâ Frisius or. Phi-
losoph. Cand.

Christianus Mejer Lub. SS. Th. St.

Erasmus Georgij Gramateus.

Nicolaus Andrea Furingius S.

Daniel Virgander.

Jonas Florentinus Calm.

Sveno Gadolenus.

Petrus Tribergius Calm.

Henricus Pauli Sedorpensis

Jonas Johannis Frenderus.

Johannes Beronis Modius.

Lago Jacobæus Lintrupio Dan.

Brudeus Nicolai Clyxbul

Holsatus.

Christianus Burgsthetus

Westphalus.

Reinholdus Mittendorpius

Rigâ Livon.

Petrus Thomæ Krijch.

Henricus Benedicti

Gadd

Prole-

PROLEGOMENA.

Magni profectò nunquam non habita est Magni Philosophi Platonis sententia, quâ gratam de DEO famam in artibus sparsam esse, attestatur. Et meritò: quippe quod hæc æternâ quandam mentem esse, summèq; eam sapientem mundi architectricem, & pulcherrimi hujus edificij perfectè bonam conservatricem, non planè obscure commemorent.

At si ulla artium hujus laudis & perfectionis est capax, Hebræa literatura vel maximè illam sibi vendicat, utpote quæ faciem, vocem & Spiritum Dei nobis expromit. Ingenui proinde animi erit, egregios ejusmodi thesauros eruere & καὶ δὲ ὑαμίιν conquirere, ne corpore obrutus, margaritas has projiciat, sibiq; fœdas quasdam tenebrarum quisquillas suâ sponte attrahat.

Hinc & nos animum induximus nostrum præsentî institutione, ex literis seu elementis Hebraicis, gratam illam famam nonnihil eruere, & literaturam
B   istam

stam sacram, consensu Amplissimi Col-
legij Philosophici, in hac Vniversitate
Rostochiensis, docendo ביהרהר perlu-
strare, eamq; in gratiam Philohebrao-
rum (compendiosiori hac Methodo gau-
dentium) breviter proponere; ut quili-
bet illam quam citissime (mediocri dili-
gentia adhibita) comprehendere, & ad
multiplicem usum adhibere possit. Quoad
ut assequamur, de hisce capitibus ordi-
ne tractabimus:

1. De Literis.
2. De Punctis.
3. De Nomine.
4. De Declinationibus.
5. De Motione.
6. De Comparatione.
7. De Derivatione.
8. de Pronomine.
9. De Verbo cum Participio.
10. De Conjugationibus ver-
borum.
11. De Prima Conjugatione A-
ctiva Kal & ejus passiva Niphal
12. De Secunda Conjugatione
Pihel & ejus passiva Pyhal.

13. De

13. De Tertia conjugatione *Hiphil* & ejus passiva *Hophal*.
14. De Quarta Conjugatione Reciproca *Hithpabel*.
15. De Adverbio.
16. De præpositione.
17. De Conjunctione.
18. De Interjectione.
19. De Syntaxi Conjuncta.
20. De Præfixis.
21. De Affixis.
22. De Allevatione punctorum.
23. De Syntaxi separata.
24. De Investigatione Thematicis, quomodo cujusq; vocis Radix facilimè deprehendi possit,

CAP. I. DE LITERIS.

1. **L**itera est quæ cum vocali sonum edit integrū. Buxtorf. in Thes. Gram. lib. 1. cap. 1. Scilicet interventu & Consonæ & Vocalis: Nam ut hæc sola, nullam facit syllabam; ita illa huic addita, justam producit consonantiam.

Hoc rectius inculcaturi, non absrefecerimus, si paulò altiori indagine & Consonas & Vocales expendamus.

2. Consonæ ergò Hebraorum sunt viginti duæ, figurâ ordinæq; ab ipso Spiritu S. in ipsis Biblijs tali dispositæ, ut videre est apud Psalm. regium, Psal. 25. 34. 111. 112. 119. Jerem. c. 4. primis Threnorum, & Salomon. Prov. cap. 31. videlicet
- אבגדהוזחטי כלמנסעפ
צקרשת:

Hac ipsa Elementa Conso- 3.
na melioris cognitionis ergò di-
stribuenda, variam sortiuntur
fortunam, nos nobis & alijs rectè
putamus consultum, si primum
in genere, post in specie, ea-
dem degustemus.

Generali respectu multifa- 4.
riam dividuntur. Nam primò
ratione Dominiij & Nobili-
tatis, alia sunt Radicalia, quod
ad perfectam radicis substantiã
requirantur, & nunquam fa-
militij nomen vel officium sor-
tiantur; quæ מן הַמְּשָׁלָה his in-
serta sunt vocabulis טח ספר
; צוּע צָרָק pinge librum stipitem
justiciæ.

Alia Servilia, quod radica- 5.
libus modò à frontispicio, modò
in intermedio, modò à tergo ser-
viant, vel illis addita non raro
radicem constituent, & sunt

B 3 משר

Moses scripsit ad nos. Vel dictioni artificiosa inserta hæc litera dicuntur:
מִשְׁרָה וְכָלֵב אִיתָן:

8. Deinde ratione potentia in lectione observanda, sunt vel Mobilia vel immobilia. In illorum censu omnia, utpote quibus lectio competit, proprie comprehenduntur, sub duplici tamè respectu Formali, & vel μονόφωνα ut præter septem omnia, vel δύοφωνα seu geminum sonum admittentia. Talia censentur 1. hæc כַּפֶּרֶת, בגר כפרת, quæ nuda, putata absq; puncto interius appposito, aspirationem quandam involvunt, ut valor illorum sit bb, gh, dh, ch, ph, th, ut בַּבְּרָה babha, דוד הדוד & c. Illo verò expresso fortiolem requirunt pronunciationem, videlicet p, b, g, d, c, p, t, ut פִּיפִּיּוּרִי piphi-

ot, תּוֹחַב tothab, &c. Deinde ש
cujus potestatem variat punctū
uni vel alteri lateri impositum;
dextro n. impositum, sonum for-
tificat, valens שׁ sch, & à sede de-
extra ימין: Sinistro verò lateri
incumbens, sibilum in pronun-
ciatione excitat, valens שׁ, du-
rius quippiam ipso שׂ; & à loco
שׂמאל sinistrum vocatur. Com-
muniter prius Schin, posterius
Shin valet, ut שׂם Scham, ibi,
שׂם Sham, posuit.

Vel respectu instrumenta- 72
li: quo digitorum intendūt Gram-
matici ad præcipua organa,
cuiq; sono distinctè efferendo à
natura destinata. Hinc alia E-
lementa sunt Gutturis seu
Gutturalia, quæ spiritu in gut-
ture formato efferuntur; vel
quæ mota lingue radice, edunt
spiritum, & sunt numero 4. &

B 4 tenuem

tenuem (ב) ה densum (c) ה den-
siozem, v densissimū edit spiritū.

8. Alia palati seu palatina,
ubi mota lingua media, reper-
cussus aër edit mugitum, & sunt
4. dictione קִקֵּקֵּ comprehensa.

9. Alia linguæ seu lingualia,
qua linguâ ad dentium extre-
mitates perductâ indeq; relapsâ
proferuntur; & memoria ju-
vanda ergò huic voci inserun-
tur דִּטְלִנָּה.

10. Alia dentium seu dentalia,
qua mucrone lingua dentes fe-
riente; sibilumq; excitante pro-
feruntur, & sunt hac huic in-
clusa voci וִסְטְרָה.

11. Alia deniq; labij seu labia-
lia, quod labijs compressis eorum
pronunciatio rectissime perficia-
tur; talia sunt hac בִּימָה termi-
no artificioso sic expressa.

12. In horum v. classe, videlicet
im.

immobilium & quiescentiū
certa quæpiam elementa, vide-
licet hæc 4. אהו, communiter
litera Ebevi seu quiescentes vo-
cantur, quod uspiā nō legantur,
ac si planè non essent apposita.

Non tamen indifferenter 13.
ubivis locorū hoc אבוס ob-
tinent; solum n. Vau Schu-
rek in initio dictionis tan-
tū quiescit, ut אבירר & in via.

Medium verò vocis si occu- 14.
pant hæc literæ omnes, vocalibus
proprijs destituta quiescunt seu
non leguntur, ut אשנר prin-
cipium, אשעשע Hasael.

Atq; hanc rationem in fine 15.
vocis constituta etiam subeunt.
N quidem in vocali proxima,
ut אצד; vel adhuc alio interve-
niente quiescente ut אר. vallis,
vel Scheva mutum substratum
habente, ut אשן vanitas.

ב ש א ו ע

16. ה verò semper in precedente
vocali, præprimis si punctulo in
ventre destituatur.

17. Sic Vau duplex, in quo quie-
scit, sibi præmittit punctum Ho-
lem, puta ut הוּ atamentum, &
Schurek ut חוּחַ pratum: uti &
jod quiescit in vocali prævia
Zeri, ut זְרִי verba, & Chirek,
ut חֲלִי infirmitas, quibus alij
tamen addunt אֲתִי & verba in-
de augmentata, mediante Sche-
va in Patah quiescens.

18. In fine verò dictionis ה & ו
post alias quam suas vocales, nõ
quiescunt, sed leguntur: ו U cõ-
sonans, & ה I vocalis, ac diph-
thongos octo efficiunt.

19. ו post וּ, וּ, וּ, וּ, ut קוּ Káu, regu-
la צוּ Záu, præceptum, שוּ Schu-
léu salvus; פּוּ pu, os ejus.

20. ו post וּ, וּ, וּ, וּ, ut אֲדֹנָי Domi-
nus Deus, אֵלַי elai, ad me, גוֹי
gens,

gens. אֶלְגַּלְיִי galui revelatus. Sed
jod inter ו & - positum in-
star אֶלְגַּלְיִי panau,
facies ejus.

Deniq; ratione figuræ lite- 21.
ræ Hebræorum disparem sorti-
untur sortem: Sunt enim quæ,
ubivis locorum licet occurrant,
eandem nullibi non retinent fi-
guram, & sunt præter quinq;
reliqua omnes. Et hæ quinq; fi-
nem vocis occupantes, produ-
ctiores sunt suis medijs, haud
dubiè propter concinniores di-
ctionum clausulam: Sicuti &
Germani ultimas dictionum li-
teras consimilem ob causam libe-
rius producunt. Vocitantur ab
hoc modo & officio פְּשׁוּמֵי fi-
nales, taliq; forma, s, hæ כַּמְנַפֵּץ
pinguntur אֶלְגַּלְיִי. Nil ob-
stantibus locis quibusdam scri-
pturæ V. fæderis finalem hanc
B 6 figu-

figuram in prædictis consonis
admittentibus, quibus arcani
quid subesse huc usq; maxima
Rabbinorum Hebræorum cre-
didit turba; de quibus vide in-
fra num. 35. & 36.

22. Hic tamen ὡς ἐν παρῳδῳ notan-
dum, occurrere et jam sex lite-
ras alias apud Hebræos, picturâ
quidem debitâ, eâ verò nonni-
hil dilatâ, in fine videlicet vel
in principio si occurrant, prædi-
tas: & sunt hæ ת ם ל ח ה א quæ
finales factæ hanc, à qua & dila-
tata vocâtur, dilatam obtinēt
figurâ ת ם ל ח ה א.
Alias literarum divisiones ex
omnibus fermè libris Gramma-
ticis Hebr. quilibet petere potest.
Nos παχυλῶς καὶ ὡς ἐν συνίψει ο-
mnia in specie Elementa pau-
lulum jam ponderamus.

23. Ergo dux literarum, à quo
nomen

nomen accepisse creditur. אֶלֶף
enim ducem notat, ex quatuor
constat punctis seu ׀, unde ut &
ab Etymo אֶלֶף hieroglyphicè bo-
vem notat, cujus cornua vide-
tur representare. Sonat autem
A, latinum, vel secundum alios
spiritum lenem.

A Fronte 1. format 1. person.
fut. sing. Est n. ex literis præfor-
matis futuri אֶתֶן. 2. Nomina
denominativa, ut אֶצְבֵּעַ digitus.
3. Est ex literis à fronte asciti-
tius האמנתו. 4. Cum articulo ה
semper est cum ׀, ut הָאָרֶץ.

In Medio ponitur pro radi-
cali אֶ Aven. p. gr. 376. & pro אֶ
377. atq; tunc mera est vocalis.

A Tergo est una ex literis
paragogicis אֶהוּיָן & duodecies
paragogicè additur. Aven. p. gr.
27. & 526. quoad num. notat
unitatem.

אֶ

24.   כ   Etymon inde nactum putatur, quod loci sui intercapedine maximū expleat spaciū, כַּוֵּר n. significat locum, figuram domus habet, cujus partes precipuas delineamēto suo representat, fundamentum scilicet, tectum & parietem.

A Fronte 1. eandem cum B, latino, leniter si dageffatū sit, quod & reliquis כּפּר בגר literis est commune, obtinet potentiam (vide supra num. 6.) seu cum graco β rectē pronunciatō, videlicet ex ovium illo balatu β̄ β̄. 2. Est una ex literis כּלּ, quæ regulariter punctantur cum Scheva.

(Excipe 1. si una illarum accesserit ad הּ hajedia: Tunc n. הּ extrudūt, & loco Schevā ejus punctum assumunt: Cum Schevā verò notata indicant cōstrutio.

tionem. 2. Si precedant guttu-
ralem Scheva composito notatã,
habent vel -, vel .., vel .. quorũ
exempla suppedabit Analysis.

3. si precedant literam ם, ha-
bent -, ut Psal. 1. v. 5. Ps. 4. v. 1.

4. si præfigatur nomini אלהים
aut infinitivo אמר habet .. de-
stituto & omnibus pũctis, ut Exo.

4. v. 16. 5. sequente schevã
dempto utroq; adsciscunt -, idq;
potissimũ, quando junguntur
duob. nominibus divinis יהוה
& אלהים Num. 14. v. 9.)

3. Est nota præpositionis 1.
IN, qua verbis בטה & חסרה
juncta, fiduciam notat, DEOq;
soli competit, ut Psal. 118. v. 8.
juncta v. cum voce האמין sim-
plicem assensum notat, sanctisq;
simul & Deo competit, ut Exo.
14. v. ult. Psal. 19. v. 9. 2. Par. 20.
v. 20. 2. CUM, ut Exod. 5. v. 3.

3. Per

3. PER, ut Job. 7. v. 14. 4. IN-
TER, ut 1. Sam. 10. v. 12. 5. De-
niq̄ est nota Characteristica si-
ve una ex literis præformativis
Gerundiorum ככל.

In Medio cum puncto gemi-
natur, carens verò puncto equi-
valet β Græco. Quoad Num.
est binarius.

25. א Paucis immutatis à אָמֵר quod
est Camelus derivatur, cujus fi-
guram refert gibbo & collo ob-
longo, insignem. Sonat verò idem
quod ג lat. Estq̄ litera guttu-
ralis, à fronte dageſſanda. In
medio dictionis cum puncto
duplicatur. Quoad Num. no-
tat ternarium.

26. א Initiali puncto mutato cum
אָרֵץ, quod ostium, seu tabu-
lam, quâ ostium clauditur, no-
tat, coincidit, à quo etiam, præ-
primis si apertum illud fuerit
suam

suam obtinet figuram, valore
correspondet D. Latino. Estq̄
litera radicalis, à Fronte da-
gessanda. Irregulariter tamen
quandoq̄ per Metathesin & E-
nallagen literarum fit servilis in-
conjug. Hitpabel ut הַצְּתָרָק pro
הַצְּתָרָק justum pronunciavit, si-
gnificatione forensi. IN ME-
DIO cum puncto duplicatur.
Quoad Num. notat quater-
narium.

ה. A communi demonstran- 27.
di officio quod voci perfecta הָא
en, ecce, vel articulo demonstra-
strativo competit, nomen obti-
nuit. Figurâ ex quatuor quasi
compositâ, spiritus asperi (C) Gra-
ci vel Latini H, vicem sustinet.

A Fronte i. est הַ hagedia
sive articulus demonstrandi,
atq̄ tunc imprimit litera se-
quenti, modò ejus sit capax, Da-
ges.

ges. 2. Nonnunquam valet ו
relativum, qui, quæ, quod. 3. Est
nota interrogandi, ut *Exod.*
4. v. 11. הֲלֹא Nonne? 4. Est
nota Infinitivi & Imper. Ni-
phal. 5. Est nota conjug. Hi-
phil, Hophal & Hitpabel. 6. Est
nota nominum demonstrati-
vorum. *Neb.* 12. v. 8. 7. Re-
gulariter punctatur cū -, se-
quente litera dageffatâ.

Excipe 1. Si veniat ante lite-
ras gutturales, est cum -, ut
Psal. 1. v. 1. & וְ *Psal.* 1. v. 4. 2. Si
interrogativè ponatur regulari-
ter est cum -; ante literam verò
Schevatam & gutturalem cum
-, quandoq; etiam cum .. ut הֲוֵא
 הַחֹכֵם num sapiens? 3. Si sit
nota infinit. & imperat. Niphal,
est cum hirek sequenti lit. Da-
ges, modò ejo sit capax, impresso.

A Tergo 1. Est nota fem.
gen.

gen. in verbis, participijs & no-
 minibus. 2. Est pronom. affix. 3.
 pers. sing. fam. Ea. 3. Est litera
 affixorum הו הוה הוה. 4. Est
 una ex literis paragog. אהויו. 5.
 Est ex lit. ascititijs האמתי, &
 in statu regiminis mutatur in ה
 6. In Fine quandoq; habet pun-
 ctum in ventre & dicitur Map-
 pik. Quoad Num. notat qui-
 narium.

ו Descendit à ו quod est Un- 28.
 cinus; cujus figuram quoq; re-
 presentat. Interdum verò uti
 hoc loco, puncto non factum est
 consonans, latinum V, referens
 valore; ut וצ precipe. Idem ge-
 minatum & ventri impositum,
 valorem gemini ff procreat ut
 וצ præcipit: alias puncto uni-
 co inscripto est vocalis ו U, vel
 imposito ו, O.

A Fronte 1. Regulariter est
 Con-

Conjunctio Copulat. Et, diciturq; הַבּוּר hoc est, Conjunctivum; punctaturq; cum Scheva.

(Excipe 1. si veniat ad lit. guttur. Schevâ composito notatam recipit ejus simplex, ut si . . . recipit . . . , si . . . recipit . . . 2. Si veniat ad lit. Schevatâ vel labialē habet ו. 3. Si ad Fod Schevatum veniat, mutatur utrumq; Scheva in hirek, ut וְיִהְיֶה & jehuda. 4. Si ante nomen אֱלֹהִים veniat, habet . . . destituto & omnibus punctis. 5. Si jungat duo nomina, quorum posterius est Millel seu paroxytonum, ut Psal. 1. v. 2. vel dictiones parvas, ut Gen. 12. v. 20. habet . . .)

2. Figuratè pro Adversativa At, ut Psal 1. v. 3. & ult. 3. Pro rationali Ut. 4. Est particula conversiva & dicitur הַבּוּר id est

est

est, *Conversivum*, quod conver-
tat vel präteritum, alio non
precedente, in futurum, & pun-
ctatur cū, ut וְקָרַב & clama-
bit, vel futurum in präteri-
tum & punctatur cum -, im-
primente sequenti litera אֲתָן
Dages forte, ut וַיִּשְׁמַר & cu-
stodiebat, modò non sit א (tunc
enim parva vocalis - & Dages
contrahuntur in unam magnā
, ut וַיִּשְׁמַר & custodiebam)
simulq; transfert accentum ex
ult. in pen. & deniq; vocalem
magnam mutat in, ut וַיִּאֲמַר.

In Medio cum ו & י consti-
tuit participia, nomina adject.
& subst. Estq; tunc mera voca-
lis sive spiritus, ut Psal. 8. v. 1.

A Tergo 1. Format plur.
num. 1. & 3. pers. präteriti
participiorum, & plur. num.
femininorum, item imperativo-
rum

rum plur. personas masc. item
3. sing. & secundam & tert.
plur. fam. futuri. 2. Est affix. 3.
pers. mas. sing. num. Eius. 3.
pertinet ad format. affixo-
rum ון & ו. 4. Paragogicè
quandoq; additur fæmini-
nis & affixo ם, ut ו. 5. Quo-
ad Num. notat senarium.

י א״י vel ן״י quod telum vel
armanotat, nomen accipit. Fi-
gura ejus clavam representat ;
notat verò idem quod Ds, vel ז
Gracū, & cum puncto in ven-
tre geminatur. Alijs est s gra-
cile, ut in his Germanicis naß/
Grasß/Neand. in Erotem. Heb.
ling. de pot. lit. Quoad Ord.
Est lit. semper radicalis. Quo-
ad Num. notat septinarium.

29.

ן Mutatis mutandis à ן״י
30. bestia, nominatur; vel secun-
dum alios à magnitudine terro-
rens

rem incutiente. M n. con-
sternationem animi notat. Fi-
gura ex tribus quasi V , duobus
erectè, Uno transversè posito,
videtur facta; notat verò spiri-
tum asseriorem hh , vel *Gre-*
cum χ , ac si A & C molle admi-
xtum haberet. Buxtorf. in Thef.
Gram. p. 5. Quoad Ord. sem-
per est lit. radicalis. Quoad
Num. notat octonarium.

U A U U quod est cœnum, 31.
derivari autumant Grammati-
ci. Figuram representat latini
 U , dextram tamen versus du-
ctâ lineâ nonnihil ad medium
prolabēte; valet latinū T . Quo-
ad ord. est lit. radicalis. Inter-
dum tamen ut lit. γ , per Meta-
thesin & Enallagen literarum
in conjug. 4. Hitpahel fit ser-
vilis.

Quoad

Quoad Num. notat Novena-
rium.

32. Est à Υ , derivatione è Υ sumpta ab hoc: quemadmodum manus est minima pars corporis ex eodem promanans: Ita Υ ad reliquas collata literas, omnium est minima. Figurâ semicirculari constat, & latini Υ vicem sustinet. Carens puncto quiescit, estq; tantum spiritus asper.

A Fronte 1. format 3. pers. sing. & plur. masc. futuri. 2. Est una ex literis ascititijs, constituens nomina denominativa & formans propria.

In Medio 1. Est nota conjug. Hiphil. 2. Format nomina adject. & substantiva.

A Tergo 1. una cū litera Υ format 1. pers. sing. præteriti. 2. cum Υ num. plur. nominum.

MA.

masculinorum 3. Imperat. sing.
fœm. & 2. person. fœm. sing. fut.
4. Est una ex literis ascitijs
האמנות. 5. Est affix. 1. person.
sing. num. Meus, a, um, me. 6. Est **קל**
una ex literis paragogicis האריות
& additur. participijs. Quoad
Num. notat 10.

כ Nomen sortitur à כה quod 33.
volam notat. Figuram habet la-
tino C in verso non absimilem.
Cum puncto sonat K latinum,
sine pu- & to ch.

A Fronte 1. notat Adver-
bium simil. Sicut. 2. est una ex
literis præformat. Gerundio-
rum ככל. 3. Est præpos. jux-
ta, secundum, ut כחסדך secundū
misericordiam tuam. Quoad
Num. notat. 20.

De punctatione hujus literæ
consulatur litera ב. Est n. ex
tribus literis כלב.

C

In

In Fine hac litera extendi-
tur sic ל, & in numeris est 500.
34. ל Dicitur ab Hebraeo לָמַר

stimulus seu veru, hujus enim fi-
guram si paulum advertas, re-
fert. Aliam sortitur denomina-
tionem ab eo quod Hebraica-
rum fit longissima & præemi-
nētissima; hinc Regina literarū
audit. Refert vim latini L.

A Fronte 1. est nota Dativ.
Cas. Psal 132. v. 2. 2. Etiam &
crebrius Genitivi, ut שִׁיר לַיהוָה
Psalmus Davidis. 3. Accusati-
vi pro ratione constructionis. 4.
Est una ex literis præformati-
vis Gerundiorum בְּכֹל. 5. se-
mel deficit in 3. pers. futuri
verbi לָקַח.

In Medio semper est lit. ra-
dicalis & cum puncto gemina-
tur. De punctatione hujus lite-
ra consulatur litera ד, ad cujus

mo.

modum punctatur. Ante 7,
fortiter dagessatum habet -, ut
Psal. 9. v. 10. Quoad Num.
valet 30.

¶ Quà derivationem vel
Etymon ab alijs deducitur à
מַמַּלְכָּה quod est macula, vel à
מַמַּלְכָּה fluctus, cuius figura ex
quatuor quasi punctis composi-
ta, portam apertam represen-
tat. Eiusdem cum M latino est
efficacia.

A Fronte 1. Est nota prapof.
A vel ab (juxta num. 1. cap. 20.
in Syntaxi.)

A Tergo 1. Cum Est nota
plur. vel dual. num. in statu ab-
soluto. 2. Est affix. masc. 3. pers.
plur. num. illos, eos, eorum. 3. Est
affix. 3. person. mascul. prateri-
ti. 4. Est ex literis ascititijs una
vel potius Emphatica. 5. Deniqz
est paragogica, ut מַמַּלְכָּה in, cum,

C 2 Psal.

*Pfal. 11. v. 2. וְלִי יֵשׁׁ 44. v. 15.
וְלִי ad Job. 39. v. 2. וְכִי sicut
Iob 12. v. 3.*

*Regulariter punctatur cum
Hirek parvo, semperq̄, habet Da-
ges sequenti lit. impressum pro-
pter defectum literæ ך. Integra-
n. Præpositio est ׀.*

*(Excipe 1. Si veniat ante lit.
guttur. & ך, Dages (modo ejus
litera sequens sit capax) & Hirec
quod per se substernitur literæ ך
mutantur in æquivalentem voca-
lem longam ך, ut Psal. 139. v. 7. &
140. v. 2. 2. Si veniat ante literam
habentem Hirec, punctatur cum
׀, ut Psal. 119. v. 130. Psal. 140. v.
2. 3. Cum Jod Schevato coalescit
in ך, ut Psal. 58. v. 2.)*

*In Fine hac litera extendi-
tur sic ך̄ & in numeris est 600,
exceptis duobus scriptura locis,
ubi non sine mysterio semel in
medio dictionis extensum repe-
ritur,*

ritur, ut Esa. 9. v. 7. לִמְרִירָה
ad multiplicandum. Quod i-
psum innuit, 1. Futuram regni
Christi dilatationem & eter-
nam durationem. 2. Partum
Mariæ clauso fore utero & jam
esse factum. 3. Christum sexcen-
tis annis à tempore vaticinij es-
se incarnandum & jam dudum
incarnatum. □ n. notat 600.

Et semel in fine apertū ut Neh.
2. v. 13. מַחְסֵי quod notat 1. Portas
Urbis Ierosolymorum, quandoq;
ad formam ד iri apertum atq;
expugnatum. 2. Easdem anno
quadragesimo à reditu Iudæo-
rum è captivitate Babylonica
fuisse restauratas & redinte-
gratas. □ n. quoad Num. not. 40.

ד Ex ין vel ין quod filium 30.
notat seu infantem, descendit,
& formatum ex tribus quasi,
N. latini vigorem obtinet. Cum

C 3 puncto

puncto in ventre duplicatur.

A Fronte 1. Est litera pra-
formativa 1. pers. plur. num. fu-
turi una ex literis איהן. 2. Est
nota Conjugat. Pass. Niphal,
cujus defectiva פנ primam ra-
dicalem ך omittunt, ne duo ך cō-
currentia κακοφωνίαν pariant,
& per Dages secunda radicali
impressum recompensant. 3. Est
ex literis האמנה, ascititij &
facit propria.

A Tergo 1. una cam ך 1.
pers. plur. praeteriti notat. Dein-
de 2. & 3. pers. fem. futuri, atq;
tunc quandoq; accedit ה para-
gogicum. 3. Format plur. fem.
imperativi. 4. Est litera para-
gog. 3. pers. plur. praeteriti, atq; in
illis personis futuri, quæ in vo-
calem more Chaldaico exeunt,
ut Psal. 36. v. 8. ubi ך loco ה po-
nitur. Sunt n. literæ permutabi-
les. s.

les. 5. Est litera ascititia sive de-
nominativa. 6. Deniq³ est affi-
xorum ꝛ meus, me, & ꝛ noster,
nostrum.

In Fine extenditur sic ꝛ &
in numeris valet 700. Bis tamen
in vetustis bibliorum exempla-
ribus, forsan non sine mysterio,
in fine non extensum reperiri
fertur, Jobi 38. v. 2. & 40. v. 8.
Quoad Num. valet 50.

ꝛ Prima vocali mutata est
ꝛ Continuitas, sumptâ deno-
minatione à continua partium
cohesionem: Unde & figuram
Coronæ representat. Valore cõ-
stat eodem, quo sibilus acutus
seu ꝛ Græcum, & cum puncto
duplicatur, quod Germanis est ꝛ
geminum, ut in his nasꝛ fas. Ne-
and. d. l. Quoad Ord. est lit. per-
petuò radicalis. Quoad Num.
notat 60.

Ex

38. **ו** Ex **ו** descendit figurâ E-
lementi sumptâ ex tribus quasi
• Nihil verò per se significat, ni-
si subjectam vocalem habeat;
habetur tamen communiter pro
spiritu asperrimo; & gh. cum
gargarismo & in summo guttu-
re formatum refert. Quoad
Ord. est lit. perpetuò radicalis.
Quoad Num. notat. 70.

39. **פ** A **פ** formatur, cuius for-
mam ex 5 quasi, deductum a-
liquo modo representat, citra
puncti insertionem valet Ph,
seu ϕ Græcum. Cum puncto
verò P latinum. Quoad Ord.
Est lit. perpetuò radicalis. In Fi-
ne extenditur sic **ף**, & valet
800. Aliis Quoad Nū. sonat. 80.

40. **צ** Descendit à **צ** hamus;
seu à **צ** venatus est; & sic notat
venabulum, cuius forma supre-
ma parte refert. Valor ejus est
idem

idem qui Ts. Quoad Ord. Est
lit. perpetuò radicalis. In Fine
extenditur sic ¶ valetq; 900. A-
liàs Quoad Num. notat 90.

¶ Vim nominis accepit à קקק 41.
quod Simiam notat; hujus enim
vultum aliquatenus referre
videtur. Figuram quatuor
puncta conjuncta largiuntur.
Vicem latini K refert, & cum
puncto duplicatur. Quoad
Ord. Est lit. perpetuò radicalis.
Quoad Num. notat 100.

¶ A ונן quod videlicet 42.
crassitiem quandam capitis præ
se ferat; vel à ון quod diffi-
culter à multis pronuncietur.
Figuram constituit trium pun-
ctorum concursus. Sonat R la-
tinum, neq; duplicari facile po-
test. Quoad Ord. est lit. perpe-
tuò radicalis. Quoad Num.
notat 200.

C s W De-

43. **ו** Descendit à Rad. **ו** acuit.
Vnde **ו** dens, cuius formam
repräsentat. Figura ejus com-
posita ex quinq; quasi. Valet
verò **ס** crassum seu sibilum cras-
sum ac spumosum edentem;
qualis est **ש**, ut in illis Germa-
nicis vocabulis **Eisch** / **Frosch**.
Notato v. puncto in sinistro la-
tere, sonum edit acutiorem, uti
supra Num. 6. vidimus.

A Fronte tantum est servi-
lis. Est q; 1. potissimum Rabinis,
nota Genit. sing. & plur. 2. Pro-
nomen relat. qui, quæ, quod, ut
Psal. 144. v. ult. atq; tunc pun-
ctatur cum . quandoq; etiam
cum . ut **ו** qui non. Quoad
Num. notat 300.

44. **א** **ת** **ו** **ר** **ה** Etymon desumit,
eò quod terminet & claudat
Alphabetum; vel à **א** quod est
fignum, eò quod Angelus hac i-
psa

ipsâ notâ populum signarit, E-
zech. 9. v. 4. Vicem latini T.
cum puncto verò Th, refert.

A Fronte 1. format 2. pers.
masc. & 2. & 3. fam. sing. prate-
riti. 2. Est nota 2. pers. fut. masc.
& fam. generis. 3. Est nota 3. pers.
sing. fam. gen. atq; tunc semper
habet Dages. 4. Est nota Con-
jug. Hitpael. 5. Est litera asciti-
tia. ut וְתָרַח lex.

In Medio per Metathesin
literarum in Hithpabel verè
rum וְשָׁחַט & וְשָׁחַט fit servi-
lis, ut Psal. 18. v. 24. & Ps 5. v. 8.

A Tergo 1. Est nota prate-
riti 1. & 2 pers. utriusq; num. &
precedēte): (immobili semper i-
psi imprimitur Dages. 2. Est no-
ta fam. generis participiorum.
3. est nota plur. num. fam. gen.
4. pertinet ad formationem
nom. fam. pluralium. 5. Est lite-
ra af-

ra ascititia 6. Est & paragogi-
ca otiosè quiescens. 7. Mutatur
ex lit. fam. generis ¶ in regim.
aut cum affixis. 8. Deniq̄ fit in-
terdum ex lit. ¶ 1. lit affixi ¶ 3.
pers. sing. num. Cum verbis fa-
mininis. 9. Quoad Num.
notat 400.

Atq̄ sic singulis literis brevi-
ter enumeratis & consideratis,
ad punctatebraorum pensitan-
da properamus.

CAPUT II. DE PUNCTIS.

1. **P**uncta sunt apices literis
additi, ut ex syllabis consti-
tutis possint pronunciari. Hel-
vic. Epit. Gram. Hebr. lib. 1.
cap. 2. can. 7.

Distinguuntur autem hæc
2. puncta Orthographica, proso-
dicis seu accentibus alibi
per-

pertractatis, in Vocalia, Muta,
& unum Anceps.

Vocalia perhibentur alia 3.
cusatim, quæ consono uno plu-
ribusve addita, unum sonum
ex sex vocalibus a, e, i, o, u, y,
eumq; statum seu integrum re-
ferunt. Sub triplici tamen
respectu :

Nam alia dicuntur 4.
tur Magna seu Longa, nu-
mero 5. quorum prius vocatur
Cametz à קִמֶץ quod contra-
hentem notat, nam os pronun-
ciantis colligere & labia com-
primere solet. Figura est lineo-
la puncto incumbens: Signat
verò A, obscurum seu ad O, a- A
liquo modo declinans.

Secundum est Zere à 5.
זֵרֵי quod notat cardines,
dictum: horum enim species, in
quibus janua vertitur, hic ap-
paret.

paret. Vel quia stringit os & e-
rumpit inter dentes sicut porta
gyrat super suis Cardinibus. Fi-
guram habet duorum puncto-
rum juxta se, at infra literam
N. E. positorum & valorem E graci-
lis seu longi resonantium, ut
N. Deus, M. mater.

6. Tertium est Hirek à חִירֵק
dentium frendore, quo profer-
tur dictum. Ejus figura notatur
unico puncto subtus literam po-

N. I. sito, proximè precedente litera
Jod, respondet autem latino I,
ut וִירֵק vir.

7. Quartum est Holem à
H. in perfecto seu sano, vel et-
iam à plenitudine oris, quod sua
prolatione implet, deductum, fi-

g. O. guram hoc modo Ḥ habet
unius puncti vertici litera im-
positi; communiter verò Vau
imponitur, Vnde & Vau Ho-
lem

lem nuncupatur; illo verò ab-
sente cum antecedente litera
sonum efficit, qui respondet la-
tino O, ut קוּל seu קוּל vox, sonus.

Ultimum punctum magnum 8.
est Schurek à שֶׁרֶק sibilavit, no-
men sortitum est; labiorum e-
nim sibilo interveniente pro-
fertur. Ejus figura perpetua est
Vau, habens punctum in ven-
tre: Vnde & Vau Schurek di-
citur communiter. Sonus ei ו, u.
competit qui latinorum U, ut
וּקַם surrexit. Alia de eo vi-
de supra cap. 1. num. 28.

Parva seu brevia itidem 9.
numero 5. numerantur,
quorum prius nomine Patah
insignitur, sumpto Etymo à פָּתַח
quod est aperuit; hujus enim
vocalis pronunciatio, os didu-
ctum & apertum requirit. Fi-
guram habet lineolam literam ו, א.
infe-

inferius comitantem, referen-
tem vicem A aperti, ut אָפֶּרְתִּי
gustus.

10. Alterum nempe Sægol
inclarescit, ab eo quod סֶגוֹל
seu botrum suâ figurâ referat,
qui linguâ Jerosolymitanâ dici-
tur סֶגוֹל. Figura ejus constat
NE. tribus punctis hunc in modum
infra literam positus. & vi ere-
cti seu aperti E præditis, ut אָפֶּרְתִּי
tertia.

11. Tertij nomen est Hirecl
Cujus nominis ratio antea est
excussa. Differt à primo hujus
nominis, quod citra ם subse-
quens, sonum suum perfici-
at, unde à Davide Kimch. vo-
catur חִירֶק בְּלֵי יוֹר. Aliàs
figura & sede quin & sono cum
primo convenit.

12. Quartum appellatur Ca-
mezz Catuph, desumptis vocis
parti.

partibus primis à contractione
 oris, reliquis à celeritate, quâ
 vocalis hæc profertur: קֹמֶץ e-
 nim contractor est, קֹמֶץ raptum
 significat. Ad differentiam
 Cametz magni, vocatur קֹמֶץ
 קֹמֶץ Cametz parvum. For-
 mam obtinet קֹמֶץ Cametz, addi-
 tis à fronte ut plurimum duobus
 punctis, hunc in modum positus
 קֹמֶץ; Valoris ejusdem est cum O, ^{13.} קֹמֶץ.
 ut קֹמֶץ Kodschi. Puncta ve-
 ro hæc non raro omittuntur, &
 tum quomodo differat à Ca-
 metz longo postea dicendum.

Ultimas in Ordine hoc sibi ^{13.}
 vendicat partes Kibbutz per-
 fectè scriptum קֹמֶץ שְׁבֵתָהּ
 collectio labiorum. Nam voca-
 lis hæc proferenda labiorum
 collectionem seu compressionem
 requirit. Figuram refert trium ^{13.} קֹמֶץ
 punctorum, uno sub altero posi-
 to hæc

to hac forma sonum eundem
cum y obtinet, ut שֹׁב Schuff,
revertere. De singulis ut usus eò
melius in legendo patefiat, has
notabimus hic regulas.

14. Prima: Puncta vocalia
post literas, quibus subjici-
untur, efferuntur, ut קָפָאֵר

NB. kud, nì ultima sit una ex his
עָחָה: His enim substrata vocalis
ante suam consonam pronun-
ciatur, ut רוּחַ ruach, non ru-
cha, quod & usu venit in unico
illo יְרוּשָׁלַיִם Jeruschalaim
per Syncopen ultimum abijci-
ente, perfectè n. scripta habet
יְרוּשָׁלַיִם.

15. 2. Puncta magna cum
consona, cui substrata sunt,
vel in fine subsequente alia,
absolvunt syllabam, ut
אֶרֶם: brevibus interim
assumentibus, ad perfectum
fo-

sonum edendum, literam
sequentem, ut נִפְקָדָתָם
Niph.-Kad.--them.

3. Cametz Caruph cum 16,

Cametz magno figurà con-
venit, non item sono; hoc
n. A, illud O, sonat: Notandum
igitur juvanda lectionis ergò.
Primò Cametz breve rarius-
culè occurrere. Et Secundò,
habere (1) post se Dagesch
forte ut חֲנָנִי chonneni, misere-
re mei, vel (2) Scheva sine
virgula Matæg, ut קֹדֶשׁ Kod-
schi, sanctitas mea. vel (3) Mac-
caph, ut כֹּל Kol omnis. vel
(4) Hateph Cametz, ut הָעֵמֶר
constitutus fuit. Vid. latius hac
persequentes Schindl. in lib. 1.
Instit. Hebr. de diff. Cametz
magni & parvi Helvic. Can.
14. 15. & alios.

Perfecta verò Cametz Ca- 17.
tuph

tuph scriptio in gratiam rudiorum adjecta, hunc in modum ab Hateph Camez vocali brevissima est discernenda: Hac n. præterquam quod nullam prædictarum Camez parvi proprietatum admittat, hæc specialia privilegia assumit: 1. Nunquam suum scheva deponit. 2. tantum gutturalibus literis subjicitur. 3. Nunquam admittit post se Dagesch forte; & alia, quibus de vide Buxtorf. lib. 1. Thes. Gram. cap. 4 sub fin.

18. Porro Muta Puncta sunt, quæ per se à Pova literarum pronunciationem promovent, & sunt numero duo, eandem scilicet in medio ventris litera sibi vendicantis.

19. Prius vocatur Dagesch, quod vel lene ab officio, quo literas

teras leviter intendit, nomen
accipiens solum sex literis בגר
כפר convenit, ut כי chi,
cum puncto intermedio est כי
Ki. דה dham, דה dam,
idem de reliquis est iudicium.
Vel forte à fortificādo vel li-
terā geminando dictum, omni-
bus præter gutturales & Resch
imponitur; ac tunc litera quasi
gemina scripta esset exprimi-
tur, ut וּתְפֹּל Vattippol.

Posterius punctum est
Mappik soli literæ finalis ven-
tri ה impositum, ut notet ean-
dem consonam neutiquam qui-
escere, sed cum impetu quodam
esse efferendam, ut תַּמָּה tamahh
admiratus fuit. Huc referri so-
let & וּ ex sinistro & dextro
puncto aliam atq; aliam pro-
nunciationem obtinens; quo de
vide superius num, 6. ca. 1.

20.

An-

21. *Anceps punctum est Scheva à שׁוֹר equatore dictum, quod aquis sit minister omnium ferè punctorum. Ejus figura est in duob9 pūctis perpendicularibus litera subjectis, hunc in*
N. E. *modum N sonum autem refert E, brevissimi. Et hoc vel vocale, hoc est, legitur certis videlicet in locis, certis precedentibus punctis.*

22. *Vocale est vel mobile, i. In principio dictionis ut שְׁלֹמֹה Schelomo, Salomon. 2. post vocalem longam, ut פְּקֹדֵי pakedu. 3. post Scheva aliud ut יִפְקֹדֵי Jifkedu. 4. Sub litera dageffata ut פִּקְקֹדֵי pikkedu.*

23. *Vel mutum; quod non legitur, nam præter literarum connexionem nihil præstat, cujus affectionis certa quoq; dantur*

tur

tur loca: Quiescit n. 1. post
vocalem parvam, ut כִּשְׁפֹט
judicium. (Quod tamen fit mo-
bile, si vel Dages forte vel Mæteg
compensatiivū interveniat,
ut פִּקְדָּהּ הַמֶּלֶךְ *pikkedah. ha-*
melammed.) 2. post voca-
lem accentum tonicum, vi-
delicet Atnach, vel alium ha-
bentem, ut פַּקַּדְתִּי *Pakadthi)*
3. In fine dictionis solum
vel geminatum ut שׁוֹנֵי
Schaf, נֶרְדְּ *nerd. 4. Post ו* *initi-*
ale ut וּבְרֵךְ *ubh derech.*

Hoc ipsum punctum an-
 ceps Scheva, compositionem
 admittit, cum tribus vocalibus
 brevibus Patach, Sægol &
 Cametz Catuph: quibus sin-
 gulis additur commune nomen
 חֶמֶף quod est חוּמֶף, quoniã vo-
 cales istas breves rapiat, corri-
 piat seu raptim proforendas
 moneat.

24.

Pri-

25. Primum ergo punctum Chatephatach, hanc formam
A habet. sub litera A brevissimum, ut אָני ani, ego.

Secundum Cataph Sægol,
E. talem figuram. E brevissimum,
ut אִנוֹשׁ enosch homo.

Tertium Cateph Cametz,
O. istam. O brevissimum exprimens, ut אֲנִי Oni, navis.
Atq; hæc de punctis, pro re nata, dixisse sufficiant.

CAPUT III. DE NOMINE.

1. **N**omen est vel Adjectivum (quod vocatur ab Hebræis הַתֵּימָר Nomen formæ) vel Substantivum, idq; vel Proprium (quod vocatur הַשֵּׁם Nomen substantiæ sc. singularis) vel Comune seu Appellativum (quod

(quod vocatur שם הדבר
nomen rei) Et hoc si sit Ac-
cidens, vocatur שם נקרה
i. e. Nomen Accidentis.

Consideranda etiam in Nomine
veniunt Sex :

Genus, Numerus, Declinatio,
(ubi Casus) Motio,
Comparatio, Derivatio, (ubi
Forma.)

GENUS.

Genus est triplex, Masculinum,
Fœmininum & Comune.

Masculini generis sunt;

Nomina propria virorum, ut
יֹנָתָן *Jonas*.

Officiorum virilium; ut כֹּהֵן
sacerdos.

Fluviorum, ut פִּישׁוֹן *Pischo*.

Montium, ut כַּרְמֵל *Carmel*.

Populorum, ut עֵבְרִי
Hebraeus.

D

Men-

Mensium, ut אָבִיב primus Hebraorum Mensis. &c.

Fœminini generis sunt:

5. Nomina propria mulierum, ut רַחֵל Rachel.

Muliebrium officiorum, ut שֵׁגֶר Conjux.

Regionum & provinciarū, ut מִצְרַיִם Ægyptus.

Urbium, ut יְרִיחוֹ Jericho.

Communis generis sunt:

אֶבֶן Sol, אָרוֹן *arca*, אֶבֶן *la-*
6. *pis*, אֵש *ignis*, בִּגְד *vestis*, גֶּפֶן *vi-*
tis, דֶּרֶךְ *via*, חֵצֵר *atrium*, לְשׁוֹן
lingua, frequentius tamen fœ-
min. est מְקוֹם *locus*, סוּר *olla*,
spina, עָב *nubes*, עֵרָא *tempus*,
רוּחַ *spiritus*, ventus, שְׂאֵל *se-*
pulchrum, *infernus*. Item
Numeralia Nomina, à vigin-
ti usq̄. ad centum inclusivè ut
עֶשְׂרִים *viginti*, שְׁלֹשִׁים *tri-*
gin-

ginta, אַרְבָּעִים quadraginta,
חֲמִשִּׁים quinquaginta, שֵׁשׁ
שִׁשִּׁים sexaginta, שִׁבְעִים
שֶׁבַע septuaginta, שְׁמֹנֶה octoginta
תְּשַׁע nonaginta.

Deniq̄ ea, qua sub una ter-
minatione, utrumq̄ sexum
comprehendunt, ut גִּמְלָה Cam-
melus, communibus accensentur.

DE NUMERO,

Numerus est triplex:

Singularis, ut טוב bonus. 70
Pluralis, ut טובים boni.
Dualis non in omnibus locum
habet, sed ferè tantum in rebus
naturâ geminis, aut etiam men-
tis operatione, & terminatur in
יָמַי, ut יָדַי manus, יָמֵי
Amba manus, יָמֵי dies,
יָמֵי biduum. &c.

CAPUT IV.
DE DECLINA-
TIONIBUS,

Declinationes Hebraeorum sunt duae:

PRima est Masculinorum,
Cujus Pluralis exit in ם
ut דָּבַר verbum, דְּבָרִים ver-
ba.

PARADIGMA.

Singularis Num.

N. דָּבַר verbum.

G. הַדָּבָר verbi.

D. לְדַבֵּר verbo.

A. אֶת־דָּבַר verbum.

V. הוּא דָּבַר δ verbum.

A. מִדָּבַר à verbo.

Pluralis.

N. דְּבָרִים verba.

G. חֲדָבְרִים verborum.

D. לְדַבְּרִים verbis.

A. אֶת־דְּבָרִים verba.

V. ver-

U. הוּי דְבָרִים. *ô verba.*

A. מִדְּבָרִים. *à verbis.*

Secunda est Femininorum, 2.

Cujus pluralis exit in וֹת, ut
צְדָקָה *justitia*, צְדָקוֹת *justi-*
tia.

PARADIGMA.

Singularis.

N. צְדָקָה. *Justitia.*

G. הַצְדָקָה. *justitia.*

D. לַצְדָקָה. *justitia.*

A. אֶת־צְדָקָה. *justitiam.*

U. הוּי צְדָקָה. *ô justitia.*

A. מִצְדָקָה. *à justitia.*

Pluralis.

N. צְדָקוֹת. *justitia.*

G. הַצְדָקוֹת. *justitiarum.*

D. לַצְדָקוֹת. *justitijs.*

A. אֶת־צְדָקוֹת. *justitias.*

U. הוּי צְדָקוֹת. *ô justitia.*

A. מִצְדָקוֹת. *à justitijs.*

D 3

CAP.

CAPUT V.

DE MOTIONE.

1. **M**Otio est Nominis varia-
tio ex Masculino in Fæ-
mininum: Idq̄, tum in Adjecti-
vis, tum in Substantivis. Hel-
vic. Can. 106.
2. In Adjectivis, adijcitur ter-
minatio Fæminina הַ, ut טוב
bonus, טובה bona.
3. In Substantivis alia moven-
tur per הַ, alia per ה, prout u-
sus dictaverit, ut אִישׁ vir,
אִשָּׁה fæmina, זָכָר herus,
זָכָרָה hera.

CAPUT VI.

DE COMPARA-
TIONE.

Comparationis gradus He-
brai certis terminationibꝰ
non formant, sed circumlo-
quuntur.

quantur, per intendendi ad-
verbia.

Comparativum per יותר 1.
magis, ut טוב יותר bonus,
bonus magis, i. e. melior. In con-
structione verò circumloquun-
tur comparativum per prae-
positionem מן pra, ut טוב מכפר
Johannes ille bonus
est pra Petro i. e. melior est Pe-
tro.

Superlativum per מאד 2.
valdè, ut טוב מאד bonus val-
dè, i. e. optimus: aut per repetiti-
onem, ut רע רע malus, malus, i.
e. pessimus.

Sed in constructione superla- 3.
tivum circumloquuntur per
Adjectivum positum in statu
constructo, ut טוב eorum
i. e. optimus eorum.
Mich. 7. 4.

Cap. 7.

CAPUT VII.
DE DERIVATIONE.

OMnia nomina ab aliqua Radice derivari supponuntur. Helvic. Can. 109.

Forma Nominum est duplex:

Nuda & Hæmantica,

1. Nuda qua solis radicalibus literis constat, ut מֶלֶךְ Rex.
2. Hæmantica, qua præter radicales habet unam ex literis הַאֲמַנְתִּי, vel antè vel pone vel utrobique ascitis, ut גְּבֻרָה domina, שֻׁלְחַן mensa, פְּרוּי paganus, מִזְמוֹר Psalmus, מַמְלָכָה regnum. Qua verò à tergo habent □ hæmanticum, adverbialiter exponuntur, ut שְׁלוֹשׁוּ או dius tertius.)

Cap. 8.

CAPUT VIII.

DE PRONOMINE.

Pronomina apud Hebræos
sunt duplicia :

Separata & Affixa.

Affixa vocibus, à quibus 1.
reguntur, coherent, &
cum ijs coalescunt, ac pertinent
ad Syntaxin. Vide cap. 21.

Separata sunt quæ per se 2.
vocem seorsum constituunt.
Eaq; rursus sunt duplicia :
Integra magis, & Defecti-
va.

Pronomina integra sunt 3.
tria : אני Ego, אתה Tu,
הוא Ille.

Integrum primæ perso-
næ pronomen.

C O M M U N E.

N. Ego

אני

אני & אנכי Ego. N.

שלי Mei. G.

לי Mihi. D.

אתי Me. A.

ממני à Me. A.

בי in Me.

אנחנו
אנחנו

Plurale.

אנחנו & נחנו Nos. N.

שלנו Nostrum. G.

לנו Nobis. D.

אתנו Nos. A.

ממנו à Nobis. A.

בנו in Nobis.

4. Integrum secundæ personæ pronomen.

Fam. Singul. Masc.

אתה & אתה Tu. N.

שלך Tui. G.

לך Tibi. D.

אתה Te. A.

אתה ô Tu. U.

à Te.

particuli
pron. pers.

אתה
שלך
לך
אתה
אתה

ממך	à Te. A.
בך	in Te.

Fœm. Plural. Mascul.

אתן	אתם Vos. N.
שלכן	שלכם vestrum. G.
לכן	לכם vobis. D.
אתכן	אתכם vos. A.
אתן	ó vos. U.
מכן	à vobis. A.
ממכן	ממכם
בכן	in vobis.

Integrum tertiæ personæ
pronomen.

Fœminin. Sing. Mascul.

היא	הוא Ille. N.
שלה	שלו illius. G.
לה	לו illi. D.
אותה	אתו illum. A.
ממנה	ממנו ab illo. A.
בה	בו in illo.

Fœmin. Plurale. Mascul.

N. illi

הַן הַמָּרָה	Illi. N.
שְׁלֵהֶם	illorum G.
לָהֶן	illis. D.
אַתְּהוֹן &	illos. A.
אַתְּן	אותם
מֵהֶן &	ab illis. A.
מֵהֶמָּרָה	מֵהֶמָּרָה
בָּהֶן &	in illis.
	בָּם

Pronomina Defectiva
sunt quinque.

Primum est Interrogativum personæ, ut מי *Quis*,
quæ? vel Rei, ut מה *Quid?* Omnis generis, numeri & personæ.

Secundum est Interrogativum accidentis, ut
אִיזֶה *Quis? Masculinum.*

Tertium est Demonstrativum

tivum זה & הַלְלוּהָ Hic vel iste
Masculin. In fœminino זוּ, זוֹ &
זֶהָ Hæc vel ista.

In obliquis articulos admit-
tit, ut שְׁלוֹהָ istig, לְזֶה, לְזֶה, אֶת זֶה
istum, מִזֶּה ab isto, בְּזֶה in isto.
Fœminin. שְׁלוֹהָ istius, לְזֶה, לְזֶה, אֶת זֶה
istam, מִזֶּה ab ista, בְּזֶה in ista. In plurali est com-
munis generis הֵן Hi & Hæ.
Quandoq; admittit הַהֵם emphatice
seu demonstrationis, ut הַהֵם ille ipse.

Quartum est Demonstrativum אֵל & אֵלֶּה pluralis numeri tantum, communis generis, illi vel illæ. In Accusativo אֵת הָאֵלֶּה, in Ablativo, מֵאֵלֶּה, ab illis.

Quintum est Relativum, אֲשֶׁר Qui, quæ, quod, utriusq; generis & numeri. Declinatur ut Nomen, prepositis articulis.

Cap. 9.

CAPUT IX.
DE VERBO CUM
PARTICIPIO.

1. **V**erba Hebraeorum vel sunt perfecta, quae retinent ubique tres literas radicales, abjectis servilibus, & constituunt Ordinem Primum, seu ordinem perfectorum verborum, ut פָּקַד *vi sitavit.*

2. **V**el sunt Defectiva, quorum una vel plures literae radicales inter flectendum excidunt, quae evenit vel in prima litera thematis Nun vel Jod, accedentibus à principio literis servilibus, ut וְקָם *vin-* *dicavit, in fut. accedentibus li-* *teris Ethan, ut וְקָם. וְקָם* *fu-* *dit, effudit, וְקָם: nisi quod in* *וְקָם accepit, & וְקָם* *comminu-* *it, fiat etiam abjectio וְקָם* *acceden-* *te li-*

te litera Ethan, ut חֶקֶן à חֶקֶן .
Et dicuntur Defectiva Pe
Nun vel Pe Iod, pro ut prima
thematis litera postulat.

Vel in Secunda, quo no-
mine veniunt verba duplicata
dicta Defectiva Ainpaal, ex
secunda deficiente. Talia sunt
 סַבַּת à Rad. סָבַב circum-
ivit.

Vel in tertia, ubi deficit tero
tia, quãdo similis alia subsequi-
tur litera, & vocatur Defectiva
Lamedpaal, qualia sunt פָּרַת
 פָּרַת à Rad. פָּרַת cecidit, & si-
milis. Et hæc singula conti-
tuunt Ordinem secundum.

Vel sunt Quiescentia, ^{3.}
quorum una vel plures inter ^{Quie-}
flectendum quiescunt in tripli- ^{scetia}
ci Differentia: ^{Ord. 3}

Vel enim quiescit litera
in prima thematis syllaba
seu

feu litera א vel י, ut תֹּאמַר ex
אִמַּר dixit, אִיבֹשׁ à תִּיבֹשׁ exaru-
it; Et dicuntur quiescentia
Pe Aleph vel Pe Jod.

(Exceptis 9. Defectivis: יָצַע
stravit, יָסַר castigavit, יָצַב ste-
tit, יָצַח flagravit, יָצַר forma-
vit, יָצַק fudit, יָקַף circumde-
dit, יָנַח dimisit, יָצַג stetit.)

Vel in Secunda Syllaba,
ו vel י, ut אֲבוֹשׁ à בּוֹשׁ erubescere,
אֲבִין intelligam, אֲבִין intellexit.
Et dicuntur quiescentia
Ain Vau, vel Ain jod.

Vel in tertia Syllaba feu
litera א vel ה, ut מִצַּאתִי, מִצַּאתָּ
à Rad. מִצַּרַּח expressit. גִּלְיָתָּ
à Rad. גִּלְיָהּ migravit.
Et dicuntur quiescentia La-
med Aleph vel Lamed He.
(præter hæc quatuor verba:
תִּמְהָ admiratus fuit, גִּבְהָ exal-
tare se, נִבְהָ splenduit, כִּמְהָ des-
dera.

derare.) Hæc singula con-
stituunt Ordinem ter-
tium.

Vel sunt Redundantia, 4.
qua quatuor vel quinque habent ^{Redu}
literas radicales, easque confla- ^{dantia}
tas; vel ex diversis radicibus, 4. ^{Ord.}
ut פֶּרֶשׁוֹ expandit aspergen-
do, ex פֶּרֶשׁ expandit, &
יָנוּר asperfit. Vel ex ijs-
dem repetitis, ut כִּלְכֵל su-
stentavit, ex כָּלֵל perfecit.
Et hæc constituunt ordinem
quartum.

Tempora verborum sunt 5.
tria: Præteritum præ-
sens (continens duo par-
ticipia; Activum & Pas-
sivum.) & Futurum. (ad
quod refertur Imperativus
agenda jubens.) His additur &
Infinitivus, qui est indefinitæ
signi-

significationis, & includit omnia tempora. Est autem duplicis formae; Absolutae & constructae.

6. Absolutus est, quando additur suo verbo, ac tum Emphasin significat, ut **פָּקַר יִפְקַר** visitando visitabit, vel visitas visitabit, i. e. omninò visitabit.

7. Constructus est qui ad certum tempus revocatur, & quidem potissimum per literas **בְּכֹל**, quae propterea littera Infinitivi vocantur. (proprie a loquendo sunt praefixa, ad Syntaxin pertinentia; hic verò quatenus temporum varietatem introducunt, considerantur.)

8. Unde in qualibet ferè conjugatione sex tempora seu modi agendi, fiunt. Videlicet: 1. Praeteritum. 2. Participium Acti.

ctivum. 3. Participium Pas-
sivum. 4. Infinitivus. 5. Im-
perativus. 6. Futurum,
quod alio nomine dicitur E-
than, à Characteristicis literis
תָּ, quæ ei à fronte adduntur,
& personas distinguunt.

In quolibet autem tempore 9.
sunt duo Numeri: Singularis
ut פָּקַד visitavit. Pluralis, ut
פָּקְדוּ visitarunt.

Et in utroq; Numero sunt 10.
tres personæ, 1. ut פָּקַדְתִּי visita-
vi. 2. ut פָּקַדְתָּ visitaſti, 3. ut פָּקַד
visitavit.

In qualibet persona est du- 11.
plex Genus: Masculinum
ut פָּקַד, Fœmininum, ut
פָּקְדָה visitavit. (Nisi quod
prima Persona ubiq; est Ge-
neris Communis, ut פָּקַדְתִּי visi-
tavi.)

Cap. 10.

CAPUT X.

DE CONJUGATIONIBUS VERBORUM.

1. Conjugationi omnium verborum generaliter inferre vire possunt hæc duæ regulæ:

1. Si tertia radicalis fuerit עחה, quocunq; tempore per omnes personas præcesserit, Hirek, ו aut ו, Patak furtivum sibi adoptat illa litera dum finalis manet, ut juxta participium פקר dicitur שרר mittens, juxta participium פקור dicitur שרר missus.

2. 2. Ultimum verbi punctum (puta sub secunda radicali - ,... aut ו transmutatur in Scheva, quotiescunq; tertiam radicalem, quacunq; de causa immediate sequitur una ex literis וו

וְאֶת אֲחֵי אֲבִימֶלֶךְ אֲדָמָה אֲדָמָה אֲדָמָה
 accentum ad se rapiens, ut
 אֲדָמָה, in fam. אֲדָמָה; Ca-
 metZ verò sub prima radicali,
 toties transit in Scheva, quoti-
 escunq; à principio accedunt
 serviles, ut אֲדָמָה visitatus est.
 Exempla plura univèrsim pa-
 radigma suppeditat.

CAPUT XI.

De Prima Conjugatione

Activa Kal & ejus Passi-
 va Niphal.

Fœmin. Prat. Sing. Mascul. 1.

אֲדָמָה אֲדָמָה visitavit.

אֲדָמָה אֲדָמָה visitâsti.

אֲדָמָה אֲדָמָה visitavi.

Plurale.

אֲדָמָה אֲדָמָה visitârunt.

אֲדָמָה אֲדָמָה visitâstis.

אֲדָמָה אֲדָמָה visitavim9

Particip. præf. seu Benoni²
 vi-

visitās. פְּקָרָהּ פְּקָרָהּ פְּקָרָהּ

visitantes. פְּקָרִים פְּקָרִים פְּקָרִים

3. Particip. pret.

Paul.

visitatus. פְּקָרָהּ פְּקָרָהּ פְּקָרָהּ

visitati. פְּקָרִים פְּקָרִים פְּקָרִים

Infinitivus.

4. Absolutus. Constructus.

visitare. פְּקָר פְּקָר פְּקָר

בְּפֶקֶר כְּפֶקֶר לְפֶקֶר מִפֶּקֶר

5. Imperativus.

visita. פְּקָר פְּקָר פְּקָר

visitate. פְּקָרְתִּי פְּקָרְתִּי פְּקָרְתִּי

6. Futurum.

visitabo. אֶפְקָר אֶפְקָר אֶפְקָר

visitabis. תִּפְקָר תִּפְקָר תִּפְקָר

visitabit. יִפְקָר יִפְקָר יִפְקָר

Plurale.

visitabimus. נִפְקָר נִפְקָר נִפְקָר

visi.

תִּפְקְרוּ *visitabitis.*
יִפְקְרוּ *visitabunt.*

PASSIVUM NIPHAL.

Præteritum.

נִפְקְרוּ *visitatus est* 1.
vel fuit.

נִפְקַדְתָּ *visitatus fuisti.*

נִפְקַדְתִּי *visitatus fui.*

Plurale.

נִפְקַדְנוּ *visitati fuimus.*

נִפְקַדְתֶּם *visitati*
fuistis.

נִפְקַדְנוּ *visitati fuerunt.* 2.

Partic. Pres. seu Benoni.

נִפְקָר *qui*

אוּ נִפְקָרָה *visitatur.*

נִפְקָרוּ *qui*
visitantur. 3.

Infinitivus.

visita-

הַפִּקֵּר *visitari.*

בְּהַפִּקֵּר כְּהַפִּקֵּר לְהַפִּקֵּר מְהַפִּקֵּר

Imperativus.

4. הַפִּקְרֵי הַפִּקֵּר *visitare.*

הַפִּקְרְנִי הַפִּקְרוּ *visitamini.*

Futurum.

אֶפְקֵר *visitabor.*

תִּפְקְרִי תִפְקֵר *visitaberis.*

תִּפְקֵר יִפְקֵר *visitabitur.*

Plurale.

נִפְקְרוּ *visitabimur*

תִּפְקְרוּ *visitabimini*

תִּפְקְרְנִי יִפְקֵרוּ *visitabuntur.*

CAPUT XII.

De Secunda Conjugatione

PIHEL & ejus Passiva

PRHAL.

Præteritum.

visi-

פָּקַד *visitavit.* 1.
 פָּקַדְתָּ *visitasti.*
 פָּקַדְתִּי *visitavi.*

Plurale.

פָּקְדוּ *visitarūt.*
 פָּקַדְתֶּם *visitastis*
 פָּקַדְנוּ *visitavim9*

**Participium Præs.
seu Benoni.**

מְפַקֵּד *visitans*
 אוּ מְפַקְדָּה
 מְפַקְדִים *visi-*
tantes.

Particip. Præt. Paul.

מְפַקְדָּה *visitatus*
 אוּ מְפַקְדָּה
 מְפַקְדִים *visitati.*
 E *Inf.*

dilig. & frequēt, dilig. & frequēt, dilig. & frequēt, dilig. & frequēt, dilig. & frequēt.

4.

Infinitivus.

פִּקֵּד	<i>visitare diligen-</i>
מִפְקֵד לְמַעַן	<i>ter & frequenter</i>

5.

Imperativus.

פִּקֵּדֵי	פִּקֵּד	<i>visita</i>
פִּקְדוּ	פִּקְדוּ	<i>visitate</i>

6.

Futurum.

	אֶפְקֵד	<i>visitabo</i>
תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	<i>visitabis</i>
יִפְקֹד	יִפְקֹד	<i>visitabit</i>

Plurale.

	נִפְקְדוּ	<i>visitabimus</i>
תִּפְקְדוּנָה	תִּפְקְדוּ	<i>visitabitis</i>
	יִפְקְדוּ	<i>visitabunt.</i>

dilig. & freq. dilig. & frequēt. dilig. & frequēt.

PASSIVUM PYHAL.

Pre-

Præt.

פִּקְרוּ

פִּקַּרְ *visitatus est*
vel fuit.

פִּקְרוּתְ

פִּקְרוּתְ *visitatus es.*

פִּקְרוּתִי *visitatus*
sum.

1.
diligent. aut frequent.

Plurale.

פִּקְרוּ *visitati sunt*

פִּקְרוּתְ

פִּקְרוּתְ *visitati*
estis

פִּקְרוּנוּ *visitati sumus.*

dilig. & freq.

Participium Præs.
seu Benoni.

פִּקְרוּ

פִּקַּר *qui visitatur*

פִּקְרוּתְ

פִּקְרוּתְ

פִּקְרוּתְ *qui visi-*
tantur

2.
Hoc
tēpus
rarū
est.
diligenter.

Infinitivus.

ע 2 *visi-*

פָּקַר *visitari diligenter*
— *aut frequenter.*

Futurum.

אֶפְקַר *visitabor* *diligent.*

תִּפְקַרְךָ *visitaberis*

תִּפְקַר *visitabitur*

Plurale.

נִפְקַרְנוּ *visitabimur* *diligent.*

תִּפְקַרְנוּ *visitabi-*
תִּפְקַרְנָה *mini*

יִפְקַרוּ *visitabuntur*

CAPUT XIII.

De Tertia Conjugatione
Hiphil & ejus Passiva
Hophal.

Præteritum.

1.

הִפְקִידָה *visitare fecit*

הִפְקִידְתָּ *visitare fecisti*

הִפְקִידְתִּי *visitare feci*

Plurale.

visi.

הַפְּקִידוּ *visitare*
fecerunt.

הַפְּקִידְתֶּם *visitare*
fecistis.

הַפְּקִידְנוּ *visitare*
fecimus

Particip. Præs. seu Benoni. 2.

מַפְּקִיד *visitare*
faciens

מַפְּקִידוֹת *visitare*
facientes.

Partic. Præt. Paul. 3.

מִפְּקִיד *visitari*
factus

מִפְּקִידוֹת *visitari*
facti.

Infinitivus 4.

Absolutus. Constructus

הַפְּקִיד *visitare facere.*
בִּפְלֵ מִהַפְּקִיד

Imperativus. 5.

הַפְּקִיד *visitare fac.*
E s *visi-*

הַפְּקִידוּ *visitare*
הַפְּקִידוּ *facite.*

6.

Futurum.!

אֶפְקִיד *visitare faciã.*

תִּפְקִידוּ *visitare facies*

תִּפְקִיד *visitare faciet.*

Plurale.

נִפְקִידוּ *visitare facie-*
mus

תִּפְקִידוּ *visitare facie-*
tis.

תִּפְקִידוּ *visitare fa-*
cient.

PASSIVUM HOPHAL.

1.

Præt.

הִפְקַדָּה *visitatus est*
vel fuit.

הִפְקַדְתָּ *visitatus es*

הִפְקַדְתִּי *visitatus sum*

Plurale.

Ab alio visitare in Po. Ab

הַפְקִדוֹ *visitati*
sunt

הַפְקִדְתֶּם *visitati*
estis.

הַפְקִדְנוּ *visitati*
sumus.

Ab alio visitare jussio.

2.

Infinitivus

Hoc tempore הַפְקִדוֹ *visitari ab alio*
rarum est. *visitare jussio.*

Futurum.

אֶפְקֹד *visitabor* ab alio *visitare jussio* 3.

תִּפְקְדוּ *visitaberis*

תִּפְקְדוּ *visitabitur.*

Plurale.

נִפְקְדוּ *visitabimur*

תִּפְקְדוּ *visitabimini*

תִּפְקְדוּ *visitabuntur.*

ab alio visitare jussio

CAPUT XIV.

De Quarta Conjugatione
Reciproca Hithpael.

E 4 Pra.

Præteritum.

1. התפקרה התפקר *visitavit se ipsum*
התפקדת התפקדת *visitasti teipsum*
התפקדתי *visitavi meipsum.*

Plurale..

- התפקרו *visitârunt seipsos*
התפקדתם *visitastis vos ipsos*
התפקדנו *visitavimus nos ipsos*

2. Particip. Præs. seu Benoni.
מתפקר | מתפקרה *visitans seipsum.*
מתפקדת | מתפקדות *visitantes seipsos.*

3. Infinitivus.
התפקר *visitare seipsum.*
בכל מהתפקר

Impe.

Imperativus. 4.

הַתְּפַקְדִי   הַתְּפַקְדִי   *visita te i-*
psum.

הַתְּפַקְדֵנָה   הַתְּפַקְדוּ   *visitate vos*
ipsos.

Futurum. 5.

אֶתְפַקְדֶּנָּה   *visitabo me-*
ipsum.

תִּתְפַקְדוּ   תִּתְפַקְדוּ   *visitabis tei-*
psum.

יִתְפַקְדֶּנָּה   יִתְפַקְדֶּנָּה   *visitabit sei-*
psum.

Plurale.

נִתְפַקְדֵנּוּ   *visitabimus*
nos ipsos.

תִּתְפַקְדוּ   *visitabitis*
vos ipsos.

יִתְפַקְדוּ   *visitabunt*
seipsos.

Quæ hæcenus de conjugati-
onibus dicta sunt, tyronibus suf-
ficiant. Ideoq; omisis Defecti-

E s vorum

ctivorum & Quiescentium or-
dinibus, quæ ab hujus ordinis
regulis aliquo modo discedunt,
philohæbræos tantum hortor, ut
propositum paradigma per
quatuor Conjugationes vāria-
tum, diligenter mandent memo-
ria. His enim generalibus rectè
cognitis, reliqua quæ restant
brevis temporis spacio, & sine
difficultate addisci possunt:
tum quod illorum non adeò
multa sint, tum quoq; quod in-
flectendi modum cum perfe-
ctis habeant communem, nisi
quod prima, media vel ultima
radicalis in quorundam tempo-
rum formatione deficiat aut
quiescat. Quæ autem sint illa
Defectiva & Quiescentia ex
supra positis singulorum ordi-
num descriptionibus notum esse
debet.

Cap. 15

CAPUT XV.

DE ADVERBIO.

Adverbium, Aliud est 1.
Interrogatum, in Loco
ut: **איהו** ubi? Responsum.

הנה hic.

Aliud Ad Locum, ut **הנה** 2.
quorsum? Responsum. **שמה** illuc.

Aliud De Loco, ut **מנה** unde? 3.
Responsum. **מפה** hinc.

Aliud Per Locum, ut **הנה** 4.
hâc. Cætera conveniunt cum
Adverbis in Loco.

5. Aliud Temporis, ut **מה** 5.
quando? Responsum. **אתה** nunc.

Aliud Numeri, ut **כמה** 6.
פעמים quot vicibus? Responsum.
אחת vice una.

Aliud Qualitatis, ut **איכה** 7.
quomodo? Responsum. **בבון** firmiter. &c.

8. Quædam etiam Adverbia 8.
sunt

- sunt Affirmandi, ut כן ita.
9. Quaedam Negandi, ut לא
Non.
10. Quaedam Dubitandi, ut
אולי fortasse.
11. Quaedam Demonstrandi,
ut הנה Ecce.
12. Quaedam Similitudinis,
ut כגון sicut.
13. Quaedam Ordinis, ut
בראשית principio.
14. Quaedam Intendendi, ut
יותר magis.
15. Quaedam Remittendi, ut
לאט lentè.
16. Quaedam Congregandi,
ut יחד unà.
17. Quaedam Exclusiva, ut
לבד solum.
18. Quaedam Gentilia, ut
עברית Ebraicè.

Cap. 16.

CAPUT XVI,

DE PRÆPOSITIONE.

Præpositiones quædam significant motum ab aliquo, ut מֵאֵל A Deo, מִכֹּהֵן à Sacerdote, מִן הָעֵץ ex ligno. Gen. 49. v. 25. Ezech. 44. v. 22. Gen. 3.

Quædam in aliquo, ut בַּיהוָה in Domino, הָאֵר בְּקֶרֶב in medio terra, בְּאָדָם in homine, בְּרִיבִים in principibus, בְּרֵאשִׁית in principio Psal. 118. v. 8. Gen. 45. v. 6. 3. Gen. 1. v. 1.

Quædam ad aliquid, ut לְאַבְרָהָם ad Abrahamum, אֶל יוֹסֵף ad Josephum, מִן הַמַּיִם ad aquas. Gen. 21. & 41. v. 57. Job. 29. v. 19.

Cap. 17.

CAPUT XVII.
DE CONJUNCTIONE.

1. **C**onjunctiones, alia sunt
Copulativæ, ut וְ
Etiam.
2. Alia Disjunctivæ, ut אִם
aut.
3. Alia Adversativæ, ut
וְכִּי sed.
4. Alia Conditionales, ut
אִם Si.
5. Alia Causales, ut לְכֵן
propterea.

CAPUT XVIII.
DE INTERJECTIONE.

1. **I**nterjectiones quedam sunt
Dolentis, ut אַי Heu!
2. Quedam Gaudentis, ut
הֵן Euge, Qua-

Affixis & Allevatione pun-
ctorum. De quibus in subse-
quentibus Capitibus.

CAPUT XX.
DE PRÆFIXIS.

PRæfixa sunt literæ serviles
consignificativæ מִשֵּׁר
וְכִלְבַּב quæ à fronte connexæ no-
vam voci significationem adji-
ciunt. Helvic. Can. 215.

1. A fronte i. Est nota præ-
pos. A. vel Ab, sequiturq; sem-
per ipsum Dages forte, propter
defectum præpositionis absoluta
quæ ost מן. Ean. sæpè abjicit וְ,
& transit in unam dictionem
cum ea cui additur, ut מִשְׁמִי
מִשְׁמִי pro מִן שְׁמִי è ca-
lis, מִן סֵפֶר pro מִסְפָּר
2. Quando venit ad literam
non dageffabilem, migrant Hi-
tek & Dages in correspon-
tem

tem vocem magnam, ut מֵאֵל
 à Deo, מֵאָדָם Ab homine. Se-
 quente indagabili nonnun-
 quam Hirec retinetur & Dages
 non compensatur, ut מֵחוּץ ab
 extra. Hoc semper fit in duobus
 istis infinitivis, מֵחִיּוֹר &
 מֵהִיּוֹר ne vivat, & ne sit. Sic
 מֵרֶדְוֶף à persequendo. Ante
 sic punctatur מֵהִיּוֹר à Iehu-
 da. Ante vocem יְהוּרָה tripli-
 ci modo punctatur, ut מֵיְהוּרָה
 מִיְהוּרָה & מֵיְהוּרָה: Porro
 ante ה demonstrativũ sæpè in-
 tegrũ scribitur מִן הָאָרֶץ, ut
 de terra. Interdum signifi-
 cat propter, ut Psal. 12. v. 6.
 מִשׁוֹר propter desolationem.
 Helvic. 218. 3 P R Æ compa-
 rativè, pro magis quam, (juxta
 num. 1. cap. 6.) ut מִטּוֹב מִזָּהָב
 bonus præ auro, i. c. melior. 4.
 ADVERSUS, ut Psal. 43.

v. l.

v. i. 5. *CORAM*, ut *Pfal. 44.*
 v. ii. 6. *Est nota Part. Pihel,*
Hiphil, & Hitpabel 7. *Notat*
nomina denominativa, & tunc
habet quoq; Hirek, sed sine Da-
ges, ut מִשְׁפָּט *judicium, מִכְתָּב*
scriptura. 8. *Quando prima*
est gutturalis, vertitur Hirec
propter Hateph pathah, in Pa-
thah, ut מְעֹשֶׂה *opus, מַחְשְׁבָה*
cogitatio. 9. *Quando prima*
ב deficit, ut מִטֵּעַ *planta, מַפְלָה*
ruina, מִשָּׂא *onus, ubi ב debuit*
habere Hirek, sed ad vitandam
lectionis ambiguitatem, ne scili-
cet ב putaretur esse Prepositio,
vertitur Hirec in Patach.

Invenitur tamen unum, in
quo Hirec sequente Dages ma-
net, ut מִטָּה *lectus, quod fit pro-*
pter מִטָּה *i. e. baculus, quæ de-*
scendunt ab una radice מִטָּה *di-*
vertit.

Item

Item quando media radicalis est ו quiescens, habet מ Hae-
manticum Cameז, ut מקום
locus, מנוס fuga.

Et quando superadditur ה
fœmin. litera, migrat - in Sche-
va, ut מנוחה quies, מלוונה di-
versorium.

Item cum prima radicalis
fuerit י, migrat illa propter מ
denominativum in ו, ut מוסר
disciplina, מושב Cathedra,
מורא timor.

Undè est régula —:

Quando separaveris ab
initio dictionis, literas ^{NB}
serviles & veneris ad ו,
muta illud in י, & prodibit
radix.

10. Est una ex literis
præfor-

Litera servilis cū

preformativis Gerundiorum
בכלם, מִשְׁמַעֲטָא ab audiendo,
ne audiat.

2. וְי. (cum .. semper sequetur

Dages, modo ejus litera sequens
sit capax in sacris libris raro,
sed apud Rabbinos saepiusculè,
valet relativum, אֲשֶׁר Qui,

Qua, Quod, singulariter & plu-
raliter, ut שִׁשְׁלֹם qui retri-
buet. 2. Sequentē indagessabili

li litera, Segol retinetur & Da-
ges non compensatur, ut Cant. 1.
v. 6. שֶׁאֲנִי quod ego 3. Alia

puncta raro habet, ut שֶׁקָמְתִי
quae surrexi, שֶׁאֲתָרֶה, quod tu,

שֶׁהוּא quod ille.

3. ה A fronte multa habet of-
ficia. Est enim vel ה Demon-

strativum, idem quod articulo

Graecus ἡ τὸ, vocaturq; ab

Hebraeis He הִדְרִיעָה, cūjus

punctum genuinum est - , im-

primens

signif: eatione

primens sequenti litera dages-
sabili Dages forte, ut הַצַּר hostis
ille ὁ ἐχθρός. הַפֶּרֶה hoc Os.

Sequente verò indageffabili
א, ע vel ר, mutantur i. duo illa
puncta in - , vocem magnam
correspondentem, ut הַרְאָשׁ הִי כַּע-
פֶּאֱלֵה. (Antè ע verò interdum
etiam est - , ut הַעֲפָרָה
plumbum.)

Deinde ante ח, ה, retinet - ,
ut הַהִיכָר ὁ ναός. (Antè pro-17. v.
nomina verò הַם הֵן est - , ut 8.
הַם הֵן illi ipsi. Et interdum an-
te ח, ut הַחֲמָנִים ante ipsa si-
mulacra. 36. v. ult. &
33.

Tertio, ante הַחַע habet .. fa-
pius, ut הַחֲכָם ὁ σοφός (Antè
monosyllaba א. ע הֵא est - , ut הַהַר
mons ille, הַעָם ὁ λαός) ille
populus.

Interdum etiam hæc litera
ח habet vim relativam , ut
אִישׁ

וְכִן אִישׁ הַעוֹשֶׂה כֵן וְכֵן *vir*
qui agit sic vel sic. Nonnun-
quam etiam capitur in hac for-
ma pro litera vocativi ô, ut
חַןּוּן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ O Deus mise-
rere mei.

Ob- *Si ab initio accedant præfi-*
ser- *xa alia, nempe כָּלֵב, ab ijs הַדֵּבָרִים*
va- *monstrativum plerunq; expelli-*
tio. *tur, assumpto ejusdem puncto,*
ut כִּמּוֹץ sicuti ipsa gluma (pro
כְּהַמּוֹץ) בְּאֶרֶץ עַל תְּיָרָא in ipsa
terra (pro בְּהָאֶרֶץ) Sic לְבֵית
אֵל לְהַבְיָא (pro לְהַבְיָא) &
כְּהַמְלִיךְ sicut rex ipse, pro כְּהַמְלִיךְ.

(Duodecim tamen locis reti-
netur הַ ante alia præfixa,
qua Avenarius p.411. recenset.)

Vel הַ Interrogativū (*cum*
-)idem quod An vel Num si-
gnificans, ut הַיִּזְרָא Num iste?
הַלֵּא An non?

Cæteram - in duplici casu
muta-

mutatur in purum -, videlicet
quando venit ad literam Sche-
vatam vel gutturalem, ut

הַבְּרָכָה אַחֶרֶת הוּא לְךָ אָבִי

Num benedictio una est tibi pa-

ter mi? וְיִבְרַח הַאִישׁ כְּמוֹנִי

Num vir ut ego fugiet? In 10. etiam

locis ה interrogativum sequenti

litera Schevata imprimit Da-

ges, וְהָלַבְּנִי אִם בֶּן? (Avenar.

p. 404. & 405.)

Sequente litera gutturali Ca-

mezatâ, habet .., וְהָאָדָם אִם

homo? הַחֶכְמִים יִהְיוּ אוֹ סָכְלִים

Nû sapiēs futuro sit an stultus?

Concurrit etiam ad constitu-

tionem conjugationis cujusdam

Activa, quæ Hiphil vocatur,

ut ab אָכַל comedit, fit האָכַל

הָאָכַל cibavit, fecit comedere.

וְכָל

✓ A fronte 1. semper est Con-

junctio Copulativa (Exceptis 4.

paucis

paucis quibusdam proprijs no-
minibus) habetq; pro naturali
puncto Schewa, juxta num 28.
cap. 1.) ut וְעִיר & pes, וְיָרֵךְ
& civitas, וְאֵל & non. 2. Quan-
do venit ad gutturalem Ha-
tephphatam, respondet illi in
puncto, וְחִמּוֹר & asinus, וְאֵן
& homo, וְאֵמֶת & ve-
ritas. (Excipitur nomen אֱלֹהִים
in quo est Synaresis,
ut וְאֱלֹהִים.) 3. cum accesserit
ad lit. labialem, בּוֹמֶה, & habet, וְ
& Vasti, וְשֵׁתִי & filius, וְבֵן
& rex, וְיִמְלֵךְ & interru-
ptio, וְיִמְחַר & manè, וְבוֹקֵר
& cras, וְיִבֶשׂ & balsamum, וְיִבֶשׂ
& mel. (In certis tamen casibus
capè ante בּוֹמֶה camelatur
presertim in Pausa, ut וְיִמְלֵךְ
& rex. Item quoties duo Nomina
conjungit, possidet etiam, ut
וְיִבֶשׂ וְיִחַרְרֵהוּ. תְּהִי וְיִבֶשׂ
& astas.)
4, An-

4. Ante lit. Schevatam (sicut ante בּוֹמֵף) habet וּ, ut וּבְכוּרֵי & terminus, וּסְפָרִים & libri.

5. Si accedit ad י, mutantur ambo Scheva in unum Hirec, ut וּיְהוּדָה & Jehudas, וּיְקָר & dignitas, וּיְמִין & dexter. (Excipe nomen יְהוָה quod sequitur punctationem יְהוָהּ ut לְיְהוָהּ Jehova.

6. Quando ו additur Verbis, duplicem habet denominationem, videlicet Vau הפּוּק i. e. Conversivum, & Vau הַבּוּר Copulativum.

Vau הפּוּק quando nedum est copula, sed & cum mutat tempus Præteritum in Futurum, ut וּשְׁמַעְתָּ & audies. Et cum -, mutat Futurum in Præteritum, imprimitq; sequenti literæ Ethan Dages forte, ut וּבִקְרָא & visitavit.

F

(Ex-

(Excipitur & quæ non est ca-
 pax punctuli Dages, ideo muta-
 tur - in - , ut וַאֲשֶׁמֶר & custo-
 divi. Item Iod Schevatum non
 dagessatur, ut וַיְדַבֵּר & locutus
 est. Caterùm propter literas
 gutturales & בּוֹמֵר, quæ mutant
 naturale punctum Scheva, ni-
 hil decedit officio literæ Vau,
 ut וּמְשַׁלְתִּי & dominabor, stante
 Vau Schurec loco Vau Scheva:
 Item וְאָכַלְתֶּם & comeditis.
 Sic וַיִּדְעִיתֶם & scietis. Manet
 tamen interdum invariata ra-
 tio præteriti propter Vau Sche-
 vatum, idq; propter aliam atq;
 aliam accentus locationem.)

Vau verò הַבּוֹר est pura Co-
 pula, quæ in verbis nullum tem-
 pus mutat, ut cum Schevatum
 adjicitur futuro tempore, ut
 וַיִּשְׁמֶר & custodiet, וְיִשְׁמְרוּ
 & custodietis. Per Vau Scheva-
 tu m.

tunc intellige etiam Vau Pa-
 thatum, Hirecatum, Scureca-
 tum, quando scilicet oblitteram
 gutturalem Scheva migrat in פ
 Patach, ut in imperativo וְעָבֹר
 & transi. aut propter literam פ
 Schevatam, Scheva transit in פ
 Schurec, ut וְתִדְבֵר & loqueris.
 aut propter Iod Schevatam,
 Scheva vertitur in Hirec, ut
 וְיִדְבֵר & loquetur. Hæ n. mu-
 tationes non obstant, quin Vau
 ante futurum tempus pura sit
 copula.

(De Vau Patach in futuro
 nullum potest dari exemplum,
 cum literæ אֵתְּנָא futuri tempo-
 ris medient inter Vau הָבוּר &
 primam radicalem.)

Est adverbium similitu-
 dinis, adinstar, sicut, ut כַּעֲץ
 sicut arbor, כַּצְּפוּרֵי עוֹפוֹרֵי
 sicut aves volantes. Item Præ-

F 2

posi-

positio secundū, juxta, circiter,
ut כחסר secundū misericordiā
כעשרים circiter viginti.

6. א A fronte articulus est Dativi
casus, ut לארם homini, item
Accusativi, ut לשמור ad custo-
diendū, quādoq; Genit, ut מומר
לדוד Psalm9 Davidis.

ב Valet prepositionē IN, ut

7. בבת in domo, בעיר in civitate
בצרה in angustia. Item Cū, ut
במלך cū rege, בצאן cū grege. Itē
Inter, ut בבבאים inter pro-
phetas. Itē Propter, ut בעון pro-
pter iniquitatē. Itē Per, ut עבר
בארץ trāsijt per terrā. Itē Ge-
rūdiū in Do, vel Cōjūctivum, ut
בפקד in visitādo, dū visitaret,
בשמור in custodiendo, seu dum
custodiret.

De Punctis literarum

כלב.

8. Quantū ad punctādi rationē
harum

harūliter ar ū כלב attinet, prorsus cū cōveniūt. Hoc solū observandū est, quòd quādo sequitur aliud Scheva, (ne 2. Schevaim simplicia mobilia cōcurrāt.) prius sub כלב (sed sub ו trāsit in Schurec) mutatur in Chirec parvū, ut בשאל in inferno, (pro בשאל.)

Itē quādo veniūt ad ה Hagedia, tūc id extrudūt, & loco Scheva ejus punctum assumunt, ut ברהר in via (pro בהרהר.)
 : בפכוס, בפכוס, בפכוס In Crumena, in poculo, in ira, scil. hominis ingeniū cognoscitur, pro פהכיס, פהכוס, פהכוס.
 (ante monosyllaba vel accētū immediatē sequētē, sēpē Camezatur, ut לבטח ad cōfidentiā. Et in Infinitivis anōalorū, ut לשכת ad habitādū. Quinē cetera כב ante quadā monosyl. Camezatur,

F 3 ut

Elc-
gans
ω 900
ο 000
μ 000
σ 100
qua
He-
braei
utū-
tur.

Esa.
32. v
17.

ut בָּהֶם in illis, בְּיָדוֹ in isto,
כְּאַחַד secundum ista.)

CAPUT XXI.

DE AFFIXIS:

1. **A**ffixa sunt literæ serviles
cōsignificativæ, הַכְּנוּיִם
quæ ex Pronominibus sepa-
ratis concisæ & voci à ter-
go connexa, Pronomen Obliquū
Casus significant.

2. Diversa autem affixorum
consideranda est appellatio; quæ
sunt vel Gravia, ut הַם הֵן
כֵּן כֹּסִים sic dicta, quod binis
constent consonantibus; vel Le-
via, quæ sunt præter illa, reli-
qua omnia, sic dicta, quod tan-
tum constent una consonante
mobili.

Deinde affixa sunt vel
Prima, vel Secunda, vel Tertia
persona. Prima

Prime Personæ utriusq; 3.

Generis sing. numeri est **אני**
ego, Plural. **אנחנו**. Nos.

Secunda personæ masc. gen.
sing. num. est **אתה** vel **את** tuus.
Fœm. **את** tua.

Plural. num. masc. gen.
אתם vos. Fœm. **אתן**.

Tertia personæ masc. gen.
sing. num. est **הוא** vel **הוא** ejus.
Fœm. **היא** vel **היא** ejus. Plural.
num. masc. gen. **הם** vel **הם** e-
orum. Fœm. **הן** vel **הן** carum.

Hæc affixæ requirunt ante
se certa puncta, quibus median-
tibus voci annectantur.

Quædam sine discrimine
semper eodem modo eadem
puncta ante se requirunt, ut
hæc tria, **אני**, **אתה**, **הוא**.

Quædam verò diversimò
dè, & cum discrimine, scilicet
Temporum in Verbis, Nume-
roq;

דְּבָרֶיךָ	ve-	דְּבָרֶיךָ	ve-
strum	f.	stram	f.
דְּבָרוֹ	ejus v.	דְּבָרוֹ	ejus v.
דְּבָרָהּ	ejus f.	דְּבָרָהּ	ejus f.
דְּבָרָם	illo-	דְּבָרֵיהֶם	il-
rum		lorum	
דְּבָרוֹ	illarum.	דְּבָרֵיהֶן	illa-
		rum.	

Hic notandum ׀ plurale
 & duale abjici in connexione
 Affixorum, ut דְּבָרִים דְּבָרִים
 non dico דְּבָרֵינוּ sed דְּבָרֵינוּ.

EX SECUNDA
 Declinatione.

Singul. Num.	Plural. Num.
צָרָה	צָרוֹת
angu-	angu-
stia.	stia
צָרָתִי	צָרוֹתַי
mea	mea
צָרָתֵנוּ	צָרוֹתֵינוּ
nostra	nostra
צָרָתְךָ	צָרוֹתֶיךָ
tua v.	tua v.
צָרָתְךָ	צָרוֹתֶיךָ
tua f.	tua f.
צָרָתְכֶם	צָרוֹתֵיכֶם
ve-	ve-
stra v.	stra v.
	vestra

צָרְתֶּיכוֹן ve. צָרְתֶּיכוֹן ve.
straf. straf.

צָרְתּוֹ ejus v. צָרְתּוֹ ejus v.

צָרְתָּהּ ejus f. צָרְתָּהּ ejus f.

צָרְתָּם eorum צָרְתָּהֶם eorum

צָרְתָּן earum. צָרְתָּן } rü.

צָרְתָּהֶן earum.

Hic ה Characteristica Fæminina singularis mutatur in ה, ob commodiorem affixorum connexionem, ut א צָרְתָּה non dico צָרְתָּהוּ sed צָרְתָּהּ.

Huc etiam ה Locale referendum est, quod Nomini vel Dictioni in fine additum, significat motum ad locum, & præmittit sibi Kamet ꝑ cum accentu in penultimâ, ut הַר הַר mons, הַר הַר ad montem, שְׂאֵל in infernus, שְׂאֵל in infernum.

II.

IN VERBIS

ex omnibus temporibus.

Præti

Præt. Kal.

פָּקַד *visitavit ille.*

Affix. { פָּקַדוּ } *eum פָּקַדְהָ eam.*
 { פָּקַדְהוּ }
 3. per- { פָּקַדוּם } *eos פָּקַדוּ eas.*
 son. { פָּקַדְמוּ }

- { פָּקַדְתָּ } *te v. פָּקַדְתָּ te f.*
 2. { פָּקַדְתֶּם } *vos v. פָּקַדְתֶּן vos f.*
 1. { פָּקַדְתִּי } *me c. פָּקַדְתִּנוּ nos c.*

פָּקַדְתָּ *visitavit illa.*

Affix. { פָּקַדְתָּהוּ } *eum פָּקַדְתָּהָ eam.*
 { פָּקַדְתָּהּ }
 3. per- { פָּקַדְתֶּם } *eos פָּקַדְתֶּן eas.*
 son. { פָּקַדְתֶּמוּ }

- { פָּקַדְתָּ } *te v. פָּקַדְתָּ te f.*
 2. { פָּקַדְתֶּם } *vos v. פָּקַדְתֶּן vos f.*
 1. { פָּקַדְתִּי } *me c. פָּקַדְתִּנוּ nos c.*

פָּקַדְתָּ *visitasti tu vir.*

Affix. { פָּקַדְתָּהוּ } *eum פָּקַדְתָּהָ eam.*
 { פָּקַדְתָּהּ }
 3. per- { פָּקַדְתֶּם } *eos פָּקַדְתֶּן eas.*
 son. { פָּקַדְתֶּמוּ }

1. פִּקְרַתְנוּ me פִּקְרַתְנִי nos.

Desunt hic Affixa secunda
persona, ne reciproca fiat signi-
ficatio.

פִּקְרַתְּ visistasti tu fœm.

Affix. { פִּקְרַתְּוּ } eum פִּקְרַתְּיָהּ eam
3 per- { פִּקְרַתְּהוּ }

son. { פִּקְרַתְּיָם } eos פִּקְרַתְּיָן eas.

1. פִּקְרַתְנוּ me פִּקְרַתְנִי nos.

פִּקְרַתִּי visitavi c.

Forma hic planè eadem est,
qua in præcedenti voce, nisi
quòd pro affixis prima persona,
hic adhibentur affixa secunda
persona: ut שְׁאַלְתִּיו petivi eum
I. Sam. 1. v. 20. שְׁאַלְתִּיהוּ in-
terrogavi eum, Iud. 13. v. 6.

פִּקְרוּ visitarunt c.

Affix. { פִּקְרוּהוּ } eum פִּקְרוּהָ eam
3. pers. { פִּקְרוּם } eos פִּקְרוּן eas.

פִּקְרוּךְ te v. פִּקְרוּךְ te f.

2. פִּקְרוּכֶם vos v. פִּקְרוּכֶן vos f.

me c.

1. פִּקְדוֹנֵי me, c. פִּקְדוֹנֵי nos, e.

פִּקְדוֹתֵי פִּקְדוֹתֵי *visitastis vos.*

Affix. פִּקְדוֹתֵיהוּ eum. פִּקְדוֹתֵיהָ eam.

3. per. פִּקְדוֹתֵיהֶם eos פִּקְדוֹתֵיהֶן eas.

1. פִּקְדוֹתֵינוּ me פִּקְדוֹתֵינוּ nos.

Affix. פִּקְדוֹנוּ *visitavimus nos.*

3. per. פִּקְדוֹנֵיהוּ eum פִּקְדוֹנֵיהָ eam

son. פִּקְדוֹנֵיהֶם eos פִּקְדוֹנֵיהֶן eas.

2. per. פִּקְדוֹנְךָ te v. פִּקְדוֹנְךָ te f.

son. פִּקְדוֹנֵיכֶם vos v. פִּקְדוֹנֵיכֶן vos f.

Part. Præf. seu Ben.

פִּקְדָנִים *visitans v.*

Affix. פִּקְדוֹ *eum* פִּקְדָה *eam.*

3. per. פִּקְדוֹהוּ פִּקְדוֹהָ *eos* פִּקְדוֹהֶם *eas.*

son. פִּקְדוֹךָ te v. פִּקְדוֹךָ te f.

2. פִּקְדוֹנֵיכֶם vos v. פִּקְדוֹנֵיכֶן vos f.

1. פִּקְדוֹנֵי me c. פִּקְדוֹנֵי nos c.

פִּקְדָנִים אוּ פִּקְדָנִים *visitans f.*

Formæ פִּקְדָה *affixa nulla*
adjunguntur, Altera in

afu-

affumit eadem, qua precedens
vox masculina.

פוקרוו פוקרוו *visitantes.*

Affix. פוקרוו *eum* פוקרה *eam.*

3. per- פוקרוו *eos* פוקרהו *eads.*
son.

2. פוקרוו *te* v. פוקרה *te* f.

פוקרוו *vos* v. פוקרוו *vos* f.

1. פוקרוו *me* c. פוקרוו *nos* c.

Formæ foemininae eadem
affixa junguntur: ut פוקרוו.

Particip. Præt.

Paul.

פוקרוו *visitatus.*

פוקרוו *visitatus* ejus, & sic de-
inceps cum affixis precedentis
Temporis.

Infini.

פוקרוו *visitare*

Affix. פוקרוו } פוקרה }
3. per- פוקרהו } *eum* פוקרה } *eam*
son: פוקרוו } פוקרה }
פוקרוו } *eos* פוקרה } *eads.*

2. per-

2. per } פִּקְדָּה } te v. פִּקְדָּה } te f.
 son. } פִּקְדָּה }
 } פִּקְדָּכֶם } vos v. פִּקְדָּכֶם } vos f.
 } פִּקְדָּכֶם } פִּקְדָּכֶם }

1. פִּקְדָּנִי me c. פִּקְדָּנוּ nos c.

Imperat.

פִּקֹּד visit a tu vir.

Adjunguntur eadem affixa
 quæ in Infinitivo, & eodem et
 jã modo, exceptis affixis secũda
 persona. Aff. פִּקֹּד hic habet ante
 se T Zere, & sæpè pro eo est וְמוֹ; ut
 פִּקֹּד כְּתָבָם scribe ea, Proverb. 3.
 v 3. הוֹדִידְמוּ de jice eos Ps. 59, 12.

Nihil hic פִּקְדָּי visit a tu f.

mutatur. פִּקְדוּ visitate vos v.

פִּקְדוּ visitate vos f.

Exempla non occurrunt Si
 Affixa jũgenda sunt, jungen-
 tar ad formam פִּקְדוּ, sic n. fit in
 hac voce Futuri.

Futur.

יִפְקֹד visitabit ille.

eum

Affix. { יפקרוו } { יפקרה }
 3. per-son. { יפקרוהו } eum { יפקרה } eam.
 { יפקרנו } { יפקרנה }

{ יפקרם } eos { יפקרנה } eas.

2. { יפקרה } te v. { יפקרה } te f.
 1. { יפקרכם } vos v. { יפקרכו } vos f.

1. { יפקרני } me c. { יפקרנו } nos c.

Ante כן כ, Holem mutatur
 in Camet & Catuph, aliàs in
 Scheva.

Nihil hic mu-visitabis tu f.
 tatur ut in-visitabitis
 Imperativo. { יפקרו } vos v.

{ יפקרו } visitabunt illi.

Affix. { יפקרוהו } eum { יפקרוה } eam
 3. per-son. { יפקרום } eos { יפקרונה } eas.

2. { יפקרוה } te v. { יפקרוה } te f.
 1. { יפקרוכם } vos v. { יפקרוכו } vos f.

1. { יפקרוני } me c. { יפקרונו } nos c.

{ יפקורנה } visitabunt illa.

Pro hac cum affixis u surpatur
 { יפקרו } ut, תחשבני reputans me
 Job. 19. v. 15.

Cap. 22.

CAPUT XXII.

DE ALLEVATIONE
Punctorum.

1. **P**uncta hujus Classis mutabilia sunt Kametz, Zere, Sagog, Patach, Holem & Scheva, qua

[*Vau* וָו i. e. con-
versivum.

vel Regiminis. *alle-*

2. pro- *van-*
pter *tur.*

[*נקבר* i. e. Fœmininum genus, seu
motionem de Masculino in Fœminin.

[*כנוי* i. e. Affixa.]

De quorum mutatione, Philohebraei Tabulas Allevationum perlustrare possunt.

Cap. 23.

CAPUT XXIII.

DE SYNTAXI

Separata.

Syntaxis separata est, quae 1.
 Voces sensu quidem conjun-
 git, scripturâ autem disjunctas
 relinquit, ut אֵת — אֲבִיךָ ^{Exod}
 אֲמַתְּ אֲמַתְּ ^{20. v.} Honora patrem tu-
 um & matrem tuam. ^{12.}

Adjectivum cum Substanti- 2.
 vo cōstructum, semper postponi-
 tur, ut אֱלֹהִים רַחוּם Deus miseri-
 cors, Deut. 4, v. 31. Si enim pra-
 ponatur, subintelligitur simul
 copula EST, ut רַחוּם יְהוָה ^{Psal.}
 misericors est Deus. ^{103.}
^{v. 8,}

Familiare etiam Hebrais, 3.
 Adjectiva circumscribere per
 substantiva regimine constru-
 cta, ut אֲבִיר סֵתֶר verbum occul-
 tationis, i. e. arcanum. בֶּן שָׁנָה
 filius anni, i. e. anniculus.

Cap. 24.

CAPUT XXI.V.

De Investigatione Themat-
tis, quomodo cujusq; vocis Radix
facilimè deprehendi
possit.

1. **A**bjice serviles; & tres
(si forte supersint)
Radicem thematis no-
veris esse tui.
(ut פקד וּ פקד.)

2. Sin tantum remanere du-
as conspexeris, adde
תן aut יור capiti, vel da-
תויו medio:
(ut יצב א הציר, נגש א נגש,
קוי א קמף.)

Aut התי postpone, aut
saltem duplicato se-
cundam,
Vera

Vera statim Radix pul-
lulat inde tibi.

(ut כִּבְּבָא מִסִּפָּה, גִּלְוֹזָא גִּלְוֵי)

Vnica sed remanet mihi

31

litera, quādo removi

Serviles: Radix dic age

qualis erit?

דָּא פּרִינְצִיפּוֹ, וְעַל יוֹדֵי

super adde quiescens,

וְעַל פִּינִי: Radix inde pe-

tita venit.

(ut וּבְתוֹרָתוֹ, בְּתוֹן אִינְפִין)

(וְעַל יוֹדֵי)

Quicquid analogico nor-

4

ma dissentit abusu;

Hoc exercitium lector a-

mice dabit.

Vacan-

Vacante hęc columnę,
אֶרֶץ תְּפִלַּת הַמְּשִׁיחַ

Coronidem fieri pla-

pater ^{cut.} **noster.**

1. אֲבוּנוּ שֶׁבַשְׁמַיִם: וְקָדֵשׁ שְׁמֶךָ:
2. תְּבוּנָה מַלְכוּתֶךָ: יְהִי רָצוֹנְךָ
3. כַּאֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וְכֵן בָּאָרֶץ:
4. לְחַמְנוּ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ תָּן
לָנוּ הַיּוֹם:
5. וְסַלַּח לָנוּ אֶת-חַוְבוֹתֵינוּ כַּאֲשֶׁר
סַלַּחְנוּ לְבַעֲלֵי חַוְבוֹתֵינוּ:
6. וְאֵרֶא-תְּבִיאָנוּ לְנִסְיוֹן:
7. כִּי-אַם תְּצִילֵנוּ מִרָע:
אָמֵן:

M. JONÆ HAM-
BRÆI HELSINGI

SS. Theologiæ ft.

S T M B O L U M.

Hebræo--Syrum.

פְּיוּקָה אֶהְבֵּה תְּמִיד
שְׁלוֹם וְעִנּוּה
וְכֵן לֵב תָּם וְהַטּוֹב יִתֵּן
נֶזֶק לֵה יִתְּוֶה:

אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
וְעַתָּה אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ

Utrumq; μεταφραθέν.

Est ut mitis, amans pacis, sine fraude Columba:

*Tale mihi simplex Cor
Deus alme dato.*

f

Inv. n. 389.

2.3.59. pc

iacentis figuram
onem dictioni qu
nunciationem ut

Vsus bujus v
mò enim Monosy
sequenti annect
(2.) duobus conc
ut prior non poss
penultimam tra
tur; vel planè
res voces ut &
gimine positum
Psal. 1. v. 1. תִּלְךָ
כָּל הַאִיבִין

Hic affectio spe
quã intervenien
calis precedens
gol; Holem in
transit, ut בְּן
דָּוִד: שֹׁמֵר
ra quiescens fina
minalis וְתִי qu

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.

Patch Reference numbers on UTT

the scale towards document